51271
51813

BUDAPESTI ÁLLAMÜGYÉSZSÉG
1946 APR 12
óra perc
ÁTVETTE

L

Ludas Matyi

II. évfolyam, 14. (46.) szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1946 április 14.

Ha a vége jó, minden jó!

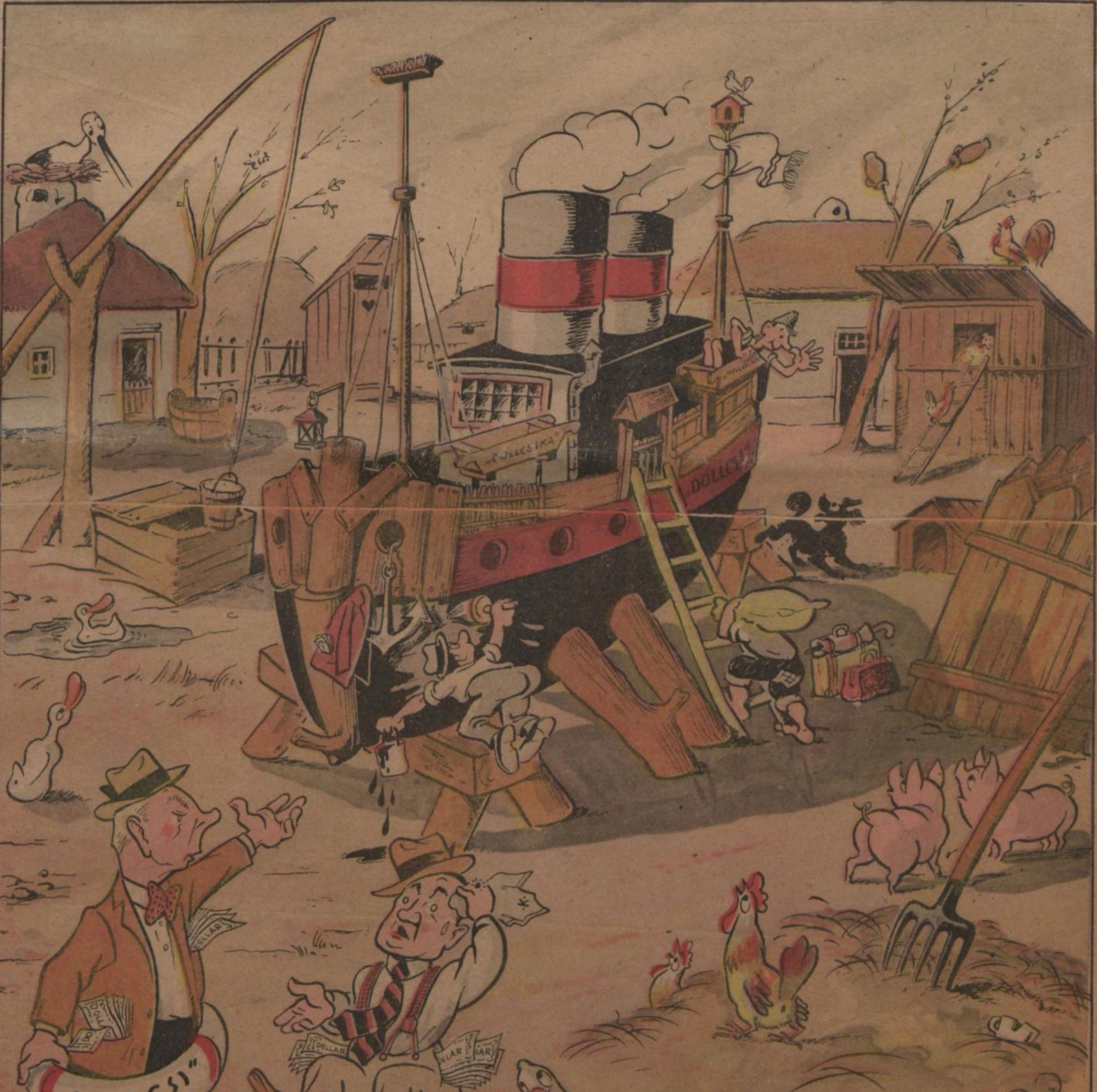
„DOLLCSIKA"
„DOLLCSI"
„DOLLCSI"
DOLLÁR
DOLLAR
gis

— Brávó Malcsák, most már hamarosan indulhatunk Palesztinába! A hajó készen van, a motorok működnek, üzemanyagunk van dosztig. Most már csak a sebésszel kell megállapodnunk...

Ára 800.000 pengő

Jól van ez így?

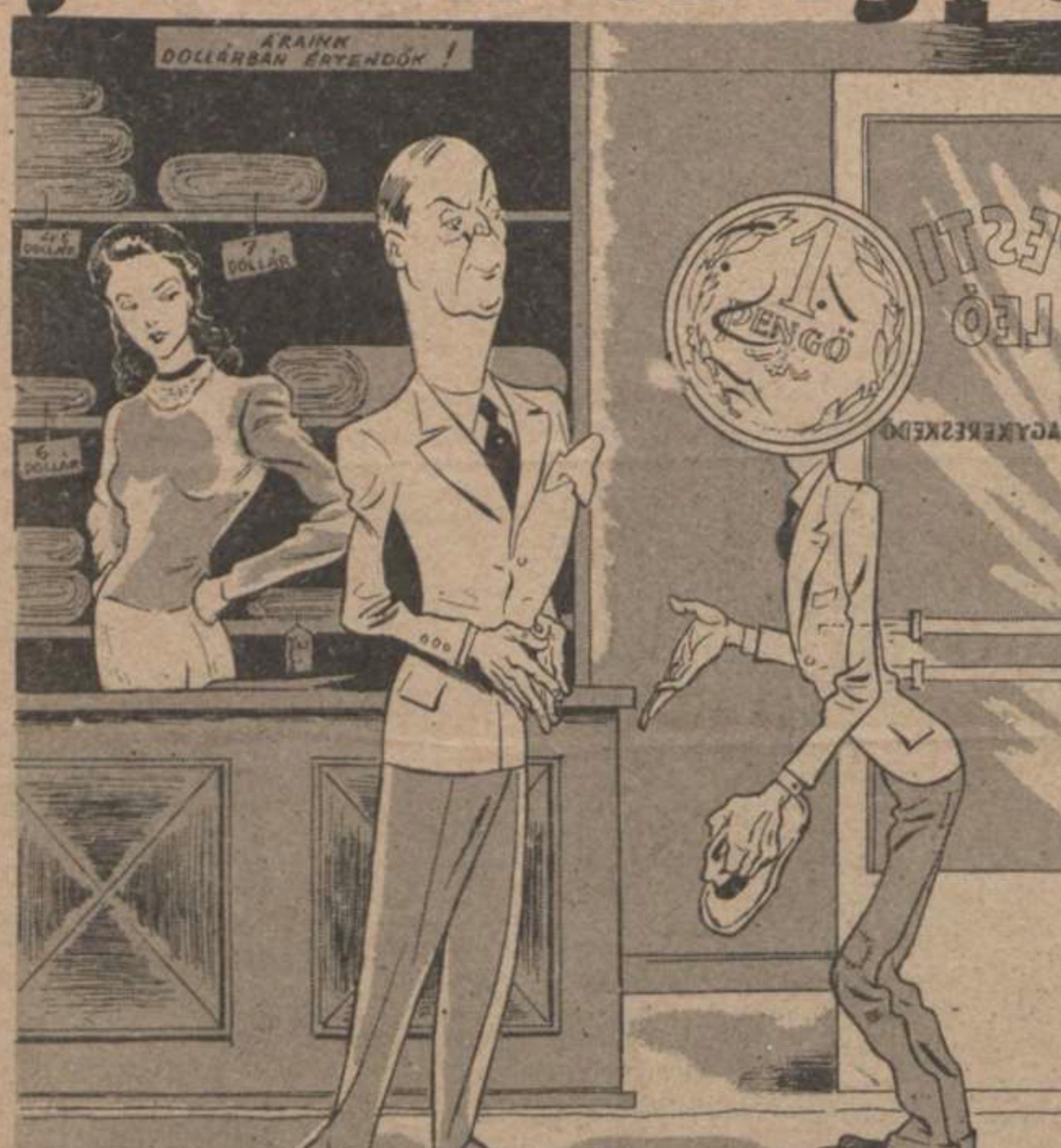

Pengő: Vásárolni szeretnék kérem.
Üzletvezető: Vásárolni? Uraságod úgylátszik idegen.

ÓDA A TEXTILJEGY-ről

A B
C D
E F
G H
I J

Omlanak szivemben
Óriás gondhegyek,
Ihaj-csuhaj, jönnek
Már a textiljegyek.

Gondok nem búsítják
Őszbehajló főmet,
Csillogó szemekkel
Látom a jövőmet.

Meglesz most már minden,
Mire szivem vágyott:
Az A-jegyre kapok
Tíz deka nadrágot.

Ez intézkedésből
Roppant haszon árad;
A B-jegyre kapunk
Egy harisnya-szárat.

Kilós fehérneműt
Kap a nehéz testi,
Grammos kis kombinét
A könnyedebb pesti.

Boldogság dagasztja
Most már a begyünket,
Emeljük meg mélyen
A kalapjegyünket!

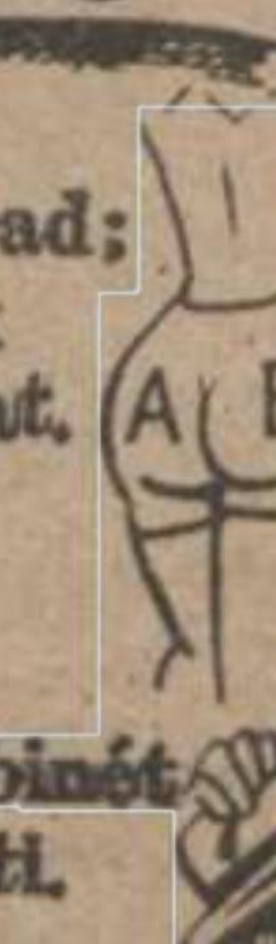

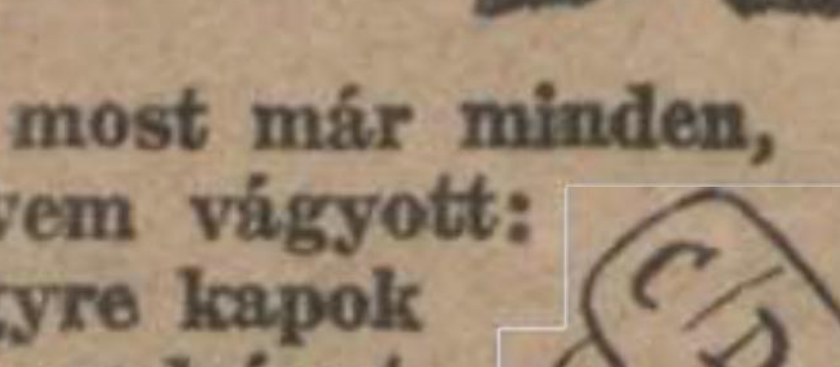

Gergely Miklós

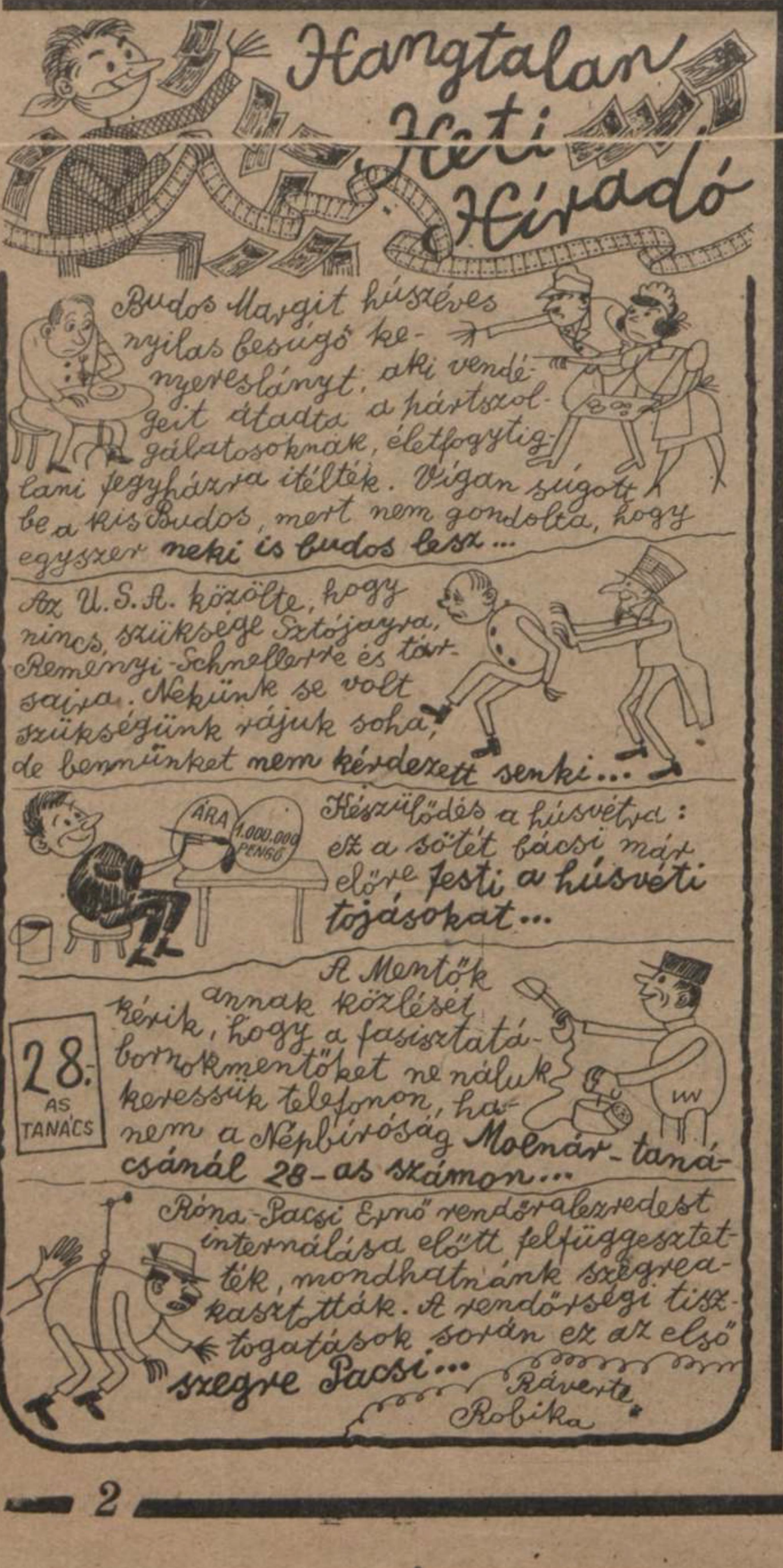

Budos Margit húszéves nyilas besúgó kenyereslányt, aki vendégeit átadta a pártszolgálatosoknak, életfogytiglani fegyházra ítélték. Vígan súgott be a kis Budos, mert nem gondolta, hogy egyszer **neki is budos lesz...**

Az U.S.A. közölte, hogy nincs szüksége Sztójayra, Reményi-Schnellerre és társaira. Nekünk se volt szükségünk rájuk soha, de bennünket **nem kérdezett senki...**

Készülődés a húsvétra: ez a sötét bácsi már előre **festi a húsvéti tojásokat...**

A Mentők annak közlését kérik, hogy a fasisztatábornokmentőket ne náluk keressük telefonon, hanem a Népbíróság **Molnár-tanácsánál 28-as számon...**

Róna-Pacsi Ernő rendőralezredest internálása előtt felfüggesztették, mondhatnánk szegre akasztották. A rendőrségi tisztogatások során ez az első **szegre Pacsi...**

Ráverte Robika

Mit szólsz hozzá, kérlekalásan

hogy milyen nagy szanálási tervet dolgozott ki a kormány?

— Eppen most beszélgettem erről a szabómmal. Ő, mint szakember, azt mondja, ez a szanálási terv nagyon szép munka, de kissé drága fazónja van.

— Drága a fazónja? A szanálási tervnek?

— Igen. Egyesek drágán fogják megfizetni kérlek. Még hozzá dollárban és aranyban. Ez abból sejthető, hogy be kell jelenteni a valutákat, aranyérméket és aranyrudakat.

— Ez engem is idegesit, kérlek. Egy rúd az én spejzomban is van.

— Miféle aranyrudat rejtegetsz a spejzodban, kérlekalásan?

— Nyárit.

— Nyári aranyrudat?

— Nyári szalámit. Az ma aranyat ér, kérlek.

— Nekem is gondot okoz ez a szanálási terv, kérlekalásan. Már nem is merek lakkcipőt hordani.

— Hogy jön a cipő a szanáláshoz, kérlekalásan?

— A szanálási terv szerint a közfogyasztás céljaira szükséges anyagokat tilos lesz fényűzési célokra felhasználni.

— Mi köze ennek a lakkcipődhöz, kérlek?

— Eddig már három pár lakkcipőmet használtuk fel otthon közfogyasztási célokra. A feleségem hol libára, hol szalonnára cserélte el őket. Ezzel megállapítást nyert, hogy a lakkcipő a demokráciában közfogyasztási cikket képez, tehát tilos lábon való viselés által fényt űzni vele. Kérdés, hogy fényezett borjúszegyre is szabad-e becserélni? Majd megkérdem az ügyvédemet, aki most jött meg nyugatról, tehát jártas a nyugati demokrácia kérdéseiben.

— Ez, kérlek, célzás a görögországi választásokra?

— Világért se, kérlekalásan. En bízom az angol demokráciában, az megvédi a legszegényebb és legelhagyatottabb királyok jogait is. Ha tisztázva volna, ki a mi legitim királyunk, Habsburg-e, vagy Horthy, mi is remélhetnők, hogy visszakapjuk, de így Mindszentynek nincs módjában egyet felkenni.

— Most már értem, mért siet Őeminenciája a demokráciának minden héten egyet lekenni. Na szervusz, kérlekalásan...

Dalos

A tőzsde előtt

— Te mit csinálsz, ha emelkedik a dollár?
— Eladok.
— Es ha esik?
— Beállok egy kapu alá.

Megnyíltak a fagylaltozók

— Micike, evett már fagylaltot?

— Még nem; de hamarosan fogok, mert akadt egy vevő a zongoránkra.

Lepke Lonci megszédül

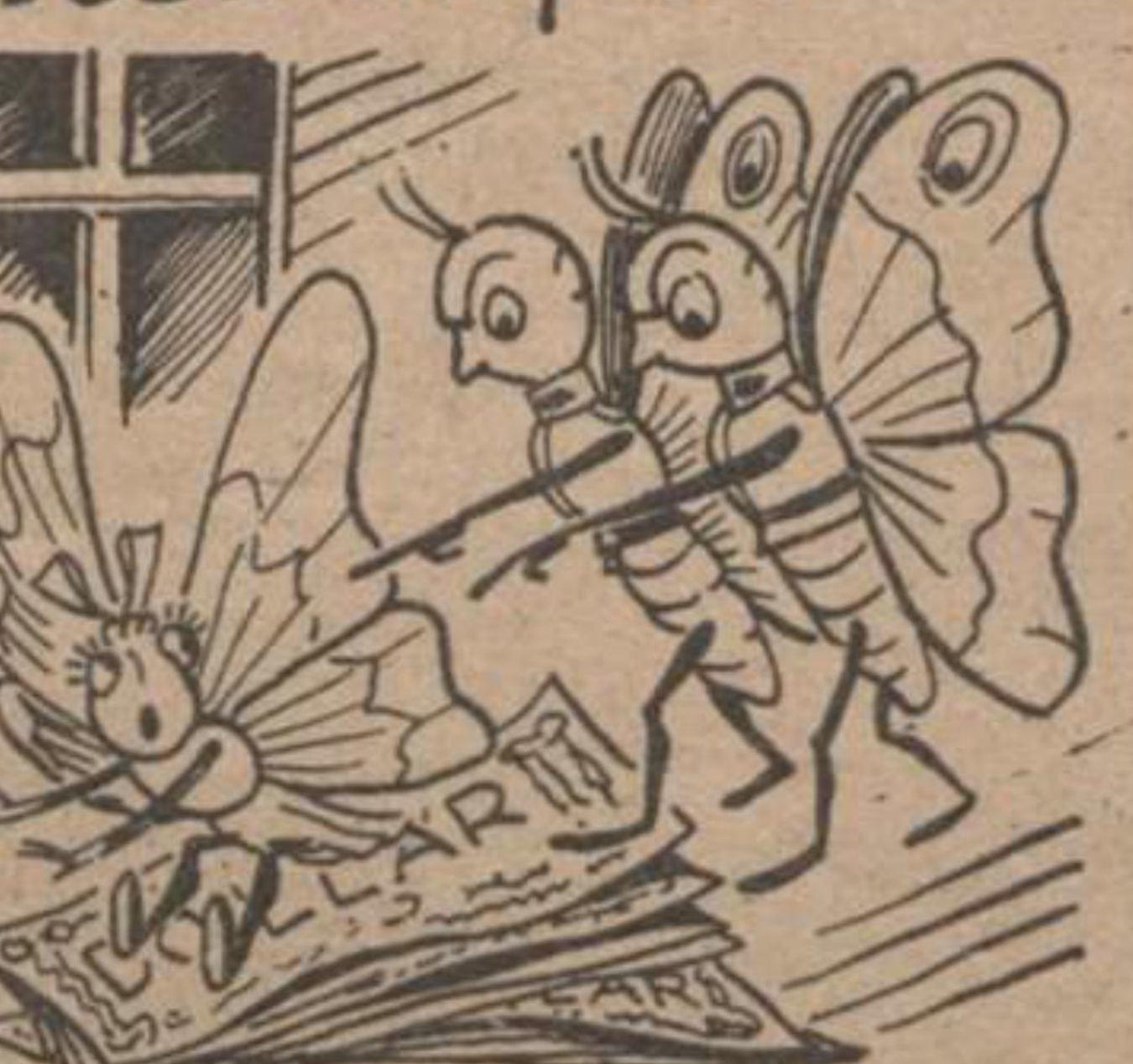

Tavasz volt, bolondos április. Lepke Lajos dühösen ébredt fel.

— Nehéz a szegény dolgozónak — sóhajtotta. — Én szállhatok egész nap virágról virágra azért a nyomorúságos fixért, Méh Marciék meg kilószámra rejtegetik a mézet a lakásukon...

Ekkor megpillantotta Lepke Loncit. Meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt.

— Ah, nagysád — sóhajtotta. — Hol tanult ilyen kecsesen repülni?

— Gépírónő voltam — mondta Lonci — és B-listára tettek.

— Én ugyan csak egész nap virágról virágra repülök, mint egy kuli — mondta búsan Lajos. — De szeretem magát. Akar a feleségem lenni?

— Boldogan — sütötte le a szemét Lonci és hosszan, elbűvölve nézte Lajos divatos jobbszárnyát.

— Holnap ugyanebben az időben, ugyanezen a virágon — mondta Lajos és mámorosan továbbrepült.

Másnap azonban Lonci nem volt ott.

Lajos kétségbeesetten röpködött ide-oda. Egyszerre szemberepült vele Bogár Katica, Lonci legjobb barátnője.

— Mi van Loncival? — hörögte Lajos.

— Bevitte a gazdasági rendőrség.

— Loncit? Miért?

— Egy csomó dollár között találták.

— Mi történt? — zokogta Lajos. — Hogy került a dollárok közé?

— Úgy, hogy hallotta, amikor valaki azt mondta, hogy egy okos *éjjeli lepkét* ma már nem érdekli a virág, csak a dollár...

Levél Ludas Matyihoz

Kedves csúfondáros Kollégám,

engedje meg, hogy felhívjam figyelmét arra, hogy lapja multheti számába értelemzavaró *szórendi hiba* csúszott be. Kapcsolatban Dulin Jenő államtitkár egy érdekes szabadalmával (bűnösöket szabadon-engedni, hogy azok még-büntetendőbb bűnöket bűnözzenek), Ön ezt írta a rajz mottójában:

„Ezzel (t. i. a Graumann-esettel) kapcsolatban sajtóközlemény jelent meg, miszerint azért volt célszerű Graumannt kiengedni, hogy *a gazdasági rendőrség újabb üzelmeit leleplezhesse.*“

Ennek a mondatnak, mindaddig, amíg él magyar, áll Buda még, az az értelme, hogy

1. a gazdasági rendőrségnek régi és újabb üzelmei vannak;

2. Graumannt azért bocsátották szabadon, hogy ő, Graumann, leleplezhesse a gazdasági rendőrség újabb üzelmeit.

Az a másik mondat, amit Ön, kedves Ludas Matyi, *gondolt*, így hangzik:

„... azért volt célszerű Graumannt kiengedni, hogy *a gazdasági rendőrség leleplezhesse újabb üzelmeit.*“

A különbség egész kicsi, de, egyszersmind, egész nagy is.

Vagy — két legyet egy csapásra — Ön a gazdasági rendőrséget is le akarta leplezni? De akkor mért engedte át ezt a munkát Graumannak?

Teljes tisztelettel:
Gábor Andor
az Ön írásainak legfigyelmesebb olvasója

A 7 legbutább vicce

— Rettenetes dolog történt velem, Tulok úr. Vettem Nyiregyházán egy vagón fejeskáposztát és mire megérkezett Pestre, megromlott. Ráfizettem a fejemet.

— Mert maga nem ért az üzlethez. Én ezt sokkal okosabban csináltam: egyenesen rothadt káposztát vettem, az olcsó volt és így eleget kereshettem rajta.

Vetkőztetők alkonya

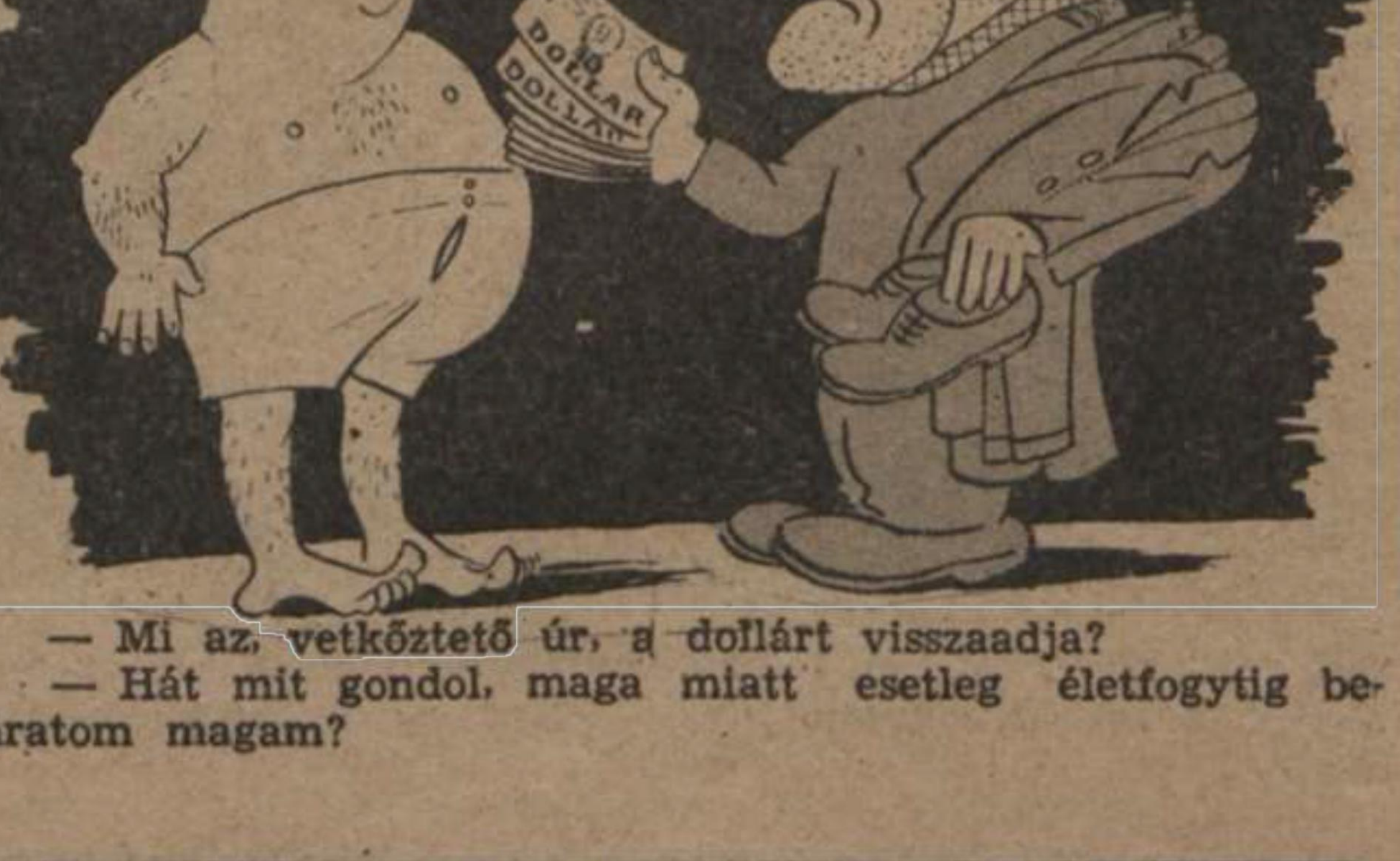

— Mi az, vetkőztető úr, a dollárt visszaadja?

— Hát mit gondol, maga miatt esetleg életfogytig bezáratom magam?

Kínos botrány a Markó-utcában:

rabot találtak az egyik cellában

Edzve vagyunk már minden közéleti furcsasághoz. Jól ismerjük már a fiatal magyar bürokrácia minden melléfogását. Tudjuk, hogy a korrupciót még korántsem sikerült kiirtanunk teljesen. Mégis az, amiről alábbiakban munkatársunk beszámol, felülmúl minden képzeletet. De tartsunk sort.

Valaki ül a 173-as cellában!

A markóutcai fogház igazgatója — aki mellesleg nyáron kötéltáncos a Beketow-cirkuszban s télen korcsolyacsatoló a nagyjégen, — tegnap ebéd után nem tudott elaludni s az így szabadon maradt idejét arra használta fel, hogy szemlét tartott a fogházban. Két fegyőr kíséretében sorra járta az emeleteket, benyitott minden cellába. A cellákat mind üresen, tisztára söpörve találta s már éppen megelégedését akarta kifejezni a látottak felett, amikor a 173-as cellához ért. Természetesen ide is benyitott. A legnagyobb megdöbbenéssel állapította meg, hogy a cellában valaki ül.

Ki csempészett rabot a cellába?

Az első feltevés kézenfekvő volt: ismeretlen tettesek csempészték be a darócruhás illetőt. A fogházigazgató azonban — mielőtt a fegyőröket megrótta volna, — közelebbről óhajtotta megvizsgálni az esetet. Rákiáltott az ismeretlen alakra, aki azonban nem mozdult. Nyilvánvalónak látszott, hogy az illető már hónapok óta halott, esetleg gyilkosság áldozata lett s a tettesek ezen a néptelen környéken rejtették el. A rab azonban a második kiáltásra felébredt és megdörzsölte szemeit. Élő rab ült a cellában! Ekkor már nyilvánvaló volt, hogy oly nagyfokú szabálytalanság történt, amit nem lehet eltussolni.

Malcsák Benő vallomást tesz

Rövidesen kiderült, hogy a rab Malcsák Benővel azonos, sőt nem is azonos vele, hanem ő maga az. A fogházigazgató kérdéseire előadta, hogy még tavaly ítélték el két évi börtönre és 5000 pengő pénzbüntetésre, mert Komárom mellett felrobbantott egy zsidókkal telt vagónt. Elmondta továbbá, hogy ügyvédje megígérte szabadlábrahelyezését, de az erről szóló végzést máig sem kapta meg. Gondolta, vár még egy ideig, s csak azután kéri a panaszkönyvet.

Ki követett el mulasztást?

A fogházigazgató természetesen azonnal felkereste a főnépfőügyész-főhelyettest s tiltakozását jelentette be amiatt, hogy a késedelmes adminisztráció következtében az igazgatása alatt álló fogház rosszhírbe keveredett. A főnépfőügyész-főhelyettes azonnal nyomozást rendelt el a különös ügyben — s amint az előrelátható volt, — a nyomozás beigazolta, hogy a rab csak azért maradhatott a cellában, mert nem történt vesztegetés. Az ügyészség soronkívül kiadta a szabadlábrahelyező végzést. Ekkor azonban meghökkentő fordulat állott be a csúnya kis ügyben.

Malcsák nem akar távozni!

Malcsák Benő kijelentette a fogházigazgató előtt, hogy nagyon megszerette a celláját, s inkább marad. Előadta, hogy kedveli a magányt, s mert éppen egy verses drámát ír Kund Abigélről, szeretné művét nyugodtan befejezni. Elmondta még, hogy roppant egészséges életmódot követ: kintről élelmezik s reggelenkint nagy sétát szokott tenni a néptelen folyosókon.

A fogház igazgatója természetesen ragaszkodott ahhoz, hogy Malcsák elhagyja az épületet. Rámutatott arra, hogy a börtön nem altruista intézmény s felszólította Malcsákot, hogy távozzék, különben kidobatja. Malcsák azonban kijelentette, hogyha kidobják az ajtón, bemászik az ablakon. Mindenesetre átkutatták, nincs-e nála reszelő, amellyel az ablakrácsot kívülről átvághatná.

Érzékeny jelenet

A fogházigazgató ekkor térdre esett Malcsák előtt. Sírva könyörgött, ne tegye ezt vele. „A törvény betűje — mondotta, — valóban módot ad önnek arra, hogy itt maradjon. Ám nem a törvény betűi, hanem annak szelleme a mérvadó". Malcsákot azonban ez sem hatotta meg. Kijelentette, hogy marad.

Ekkor a fogházigazgató — érthető elkeseredésében — az őt kísérő két fegyőr közül az ablakhoz ugrott s a hetedik emeletről az udvarra vetette magát.

Könnyebb horzsolásokat szenvedett. Ez azonban senkit sem fog meglepni, mert köztudomású, hogy

a Népbíróság épületében senkinek sem eshet komolyabb baja.

t. l.

Csak a szemét!

(KÖZTISZTASÁGI ROVATUNK)

Kelemen,

maga a multam és a jelenem

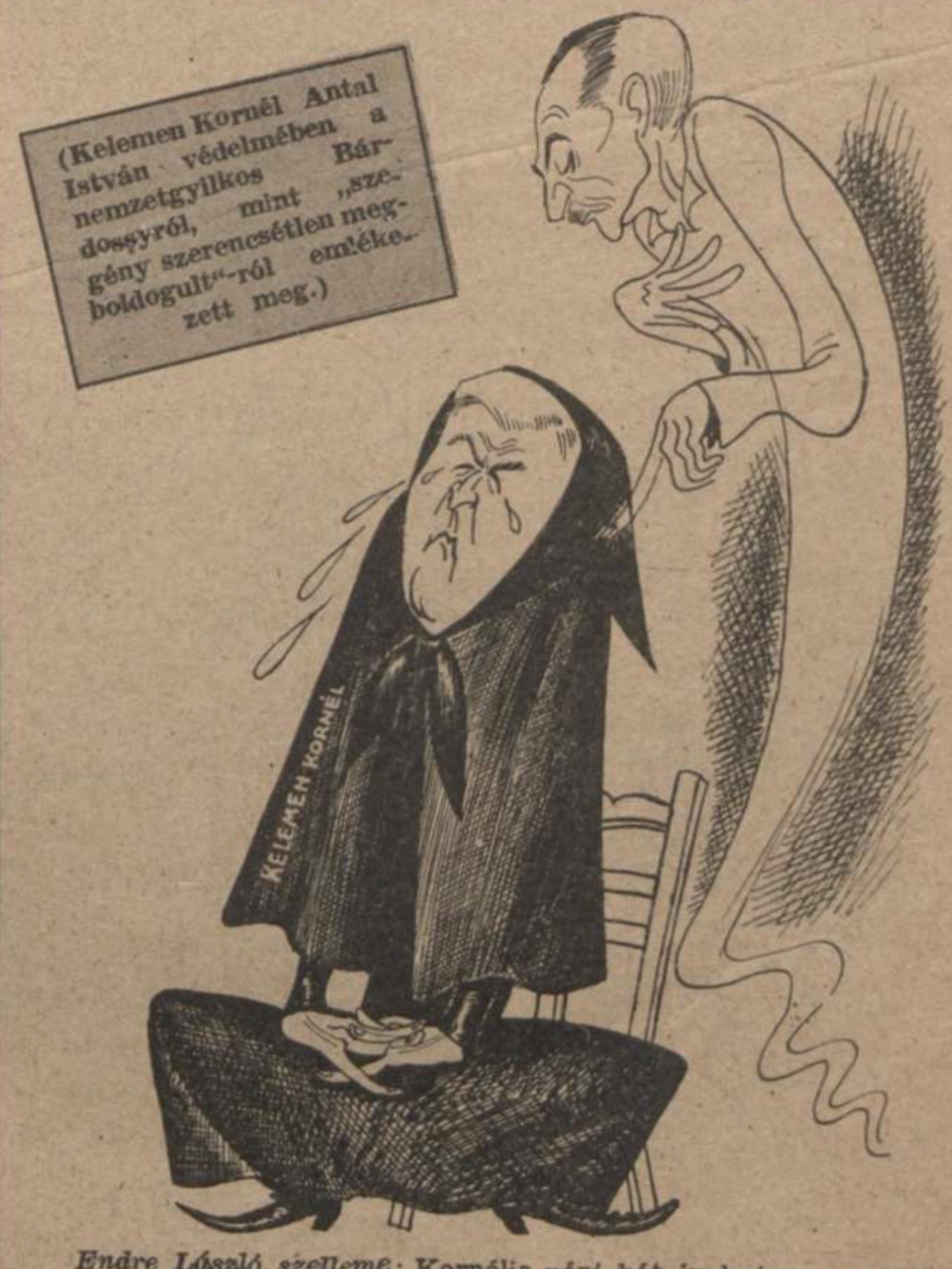

(Kelemen Kornél Antal István védelmében a nemzetgyilkos Bárdossyról, mint „szegény szerencsétlen megboldogult"-ról emlékezett meg.)

Endre László szelleme: Kornélia néni, hát én kutya vagyok?

Tavasz ébredése!

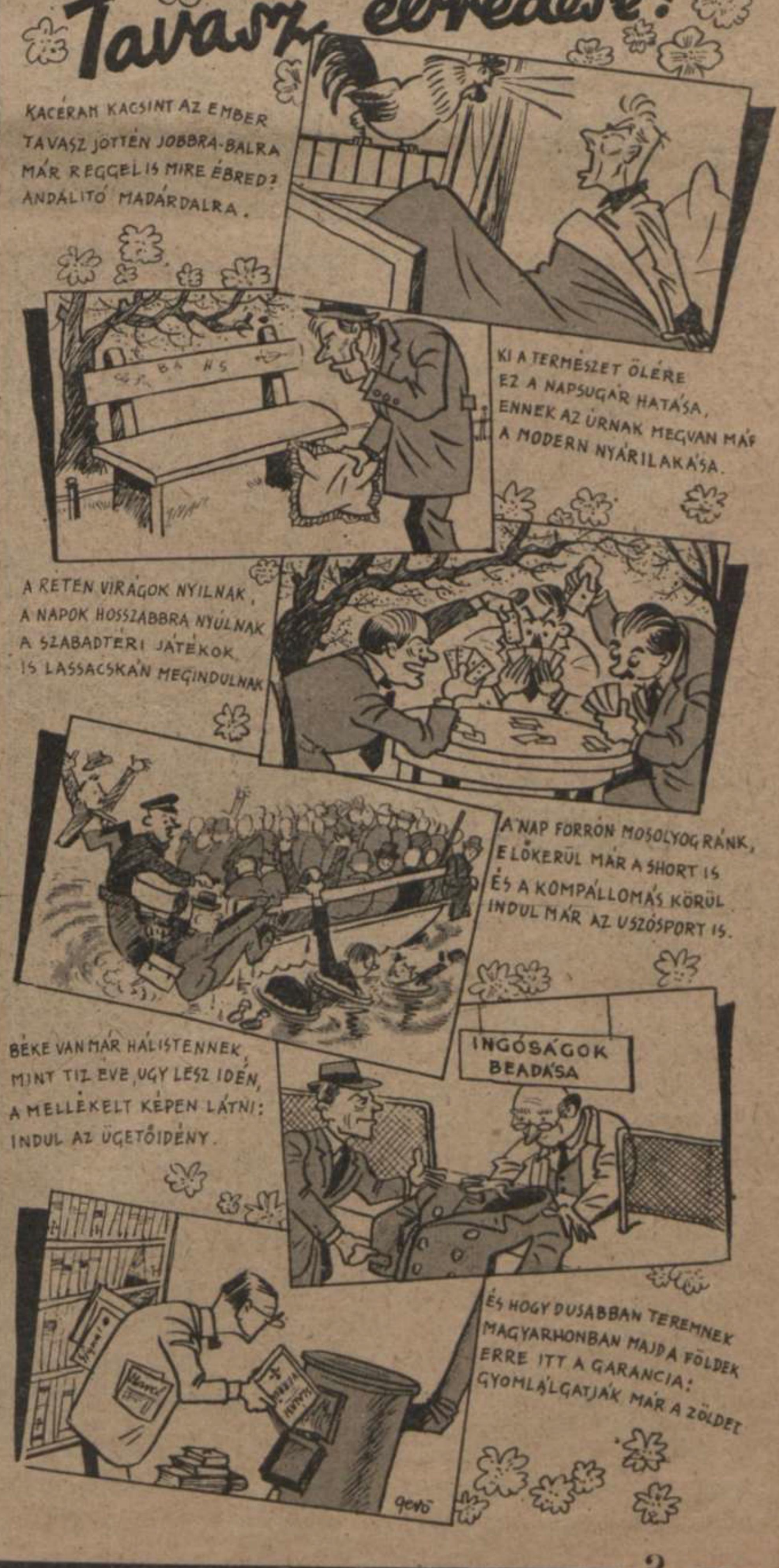

KACÉRAN KACSINT AZ EMBER
TAVASZ JÖTTÉN JOBBRA-BALRA
MÁR REGGEL IS MIRE ÉBRED?
ANDALÍTÓ MADÁRDALRA.

KI A TERMÉSZET ÖLÉRE
EZ A NAPSUGÁR HATÁSA,
ENNEK AZ ÚRNAK MEGVAN MÁR
A MODERN NYÁRILAKÁSA.

A RÉTEN VIRÁGOK NYÍLNAK,
A NAPOK HOSSZABBRA NYÚLNAK
A SZABADTÉRI JÁTÉKOK
IS LASSACSKÁN MEGINDULNAK

A NAP FORRÓN MOSOLYOG RÁNK,
ELŐKERÜL MÁR A SHORT IS
ÉS A KOMPÁLLOMÁS KÖRÜL
INDUL MÁR AZ USZÓSPORT IS.

BÉKE VAN MÁR HÁLISTENNEK,
MINT TÍZ ÉVE, ÚGY LESZ IDÉN,
A MELLÉKELT KÉPEN LÁTNI:
INDUL AZ ÜGETŐIDÉNY.

ÉS HOGY DÚSABBAN TEREMNEK
MAGYARHONBAN MAJD A FÖLDEK
ERRE ITT A GARANCIA:
GYOMLÁLGATJÁK MÁR A ZÖLDET

Bágyatag szellemesség

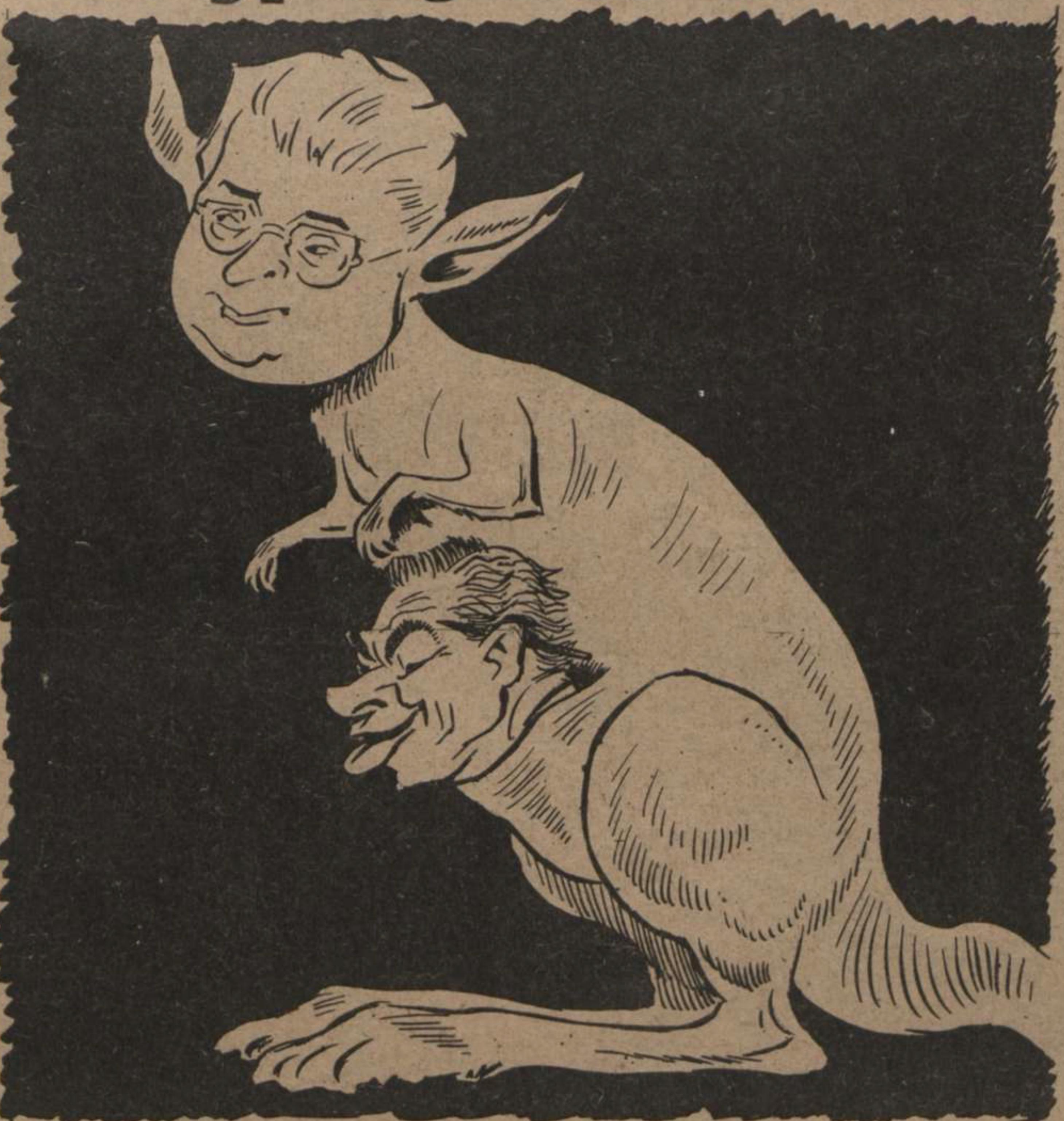

Ez a képünk **Hegedüs Gyulát**, a Magyar Nemzet főszerkesztőjét ábrázolja, aki **Balogh páter** erszényéből néz ki. Érdekes volna tudni, hogy vajjon kinek az erszényébe néz be?

Pártos Jenő: Félnótás kalauz

Kötelező a valuták bejelentése:

Nincsen pénzem, se dohányom,
Én már rég nem valutázom!
Nagyon felkúszott a fára,
Nem is tudom, mi az ára?
Nekem milljós is jó lenne,
Hogyha értékálló lenne...!
Most még álom ez a vágyam — hát:
Csőd előttem, csőd utánam!

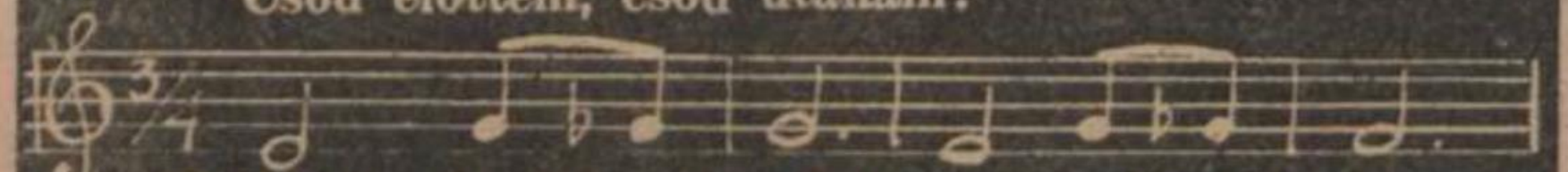

A B-listások ügyét végleg rendezik:

Nincs kegyelem! Nincs kegyelem!
Most aztán eldöntik végre,
Fixum ez a tény,
Az ki majd a Bén
lesz — az csendben elmegyen.
Nincs kegyelem! Nincs kegyelem!
Ki A-listára lesz téve
Dolgozik tovább,
Ennélfogva hát
Ők, a Bék a máz-listák!

Be kell szolgáltatni a fasiszta termékeket:

Nem való bokréta gyűrött süveg mellé,
Nem való a „Harcom“ — Ady Endre mellé!
De ha nem akadnak a „Mein Kampf“ nyomára
Annak oka az, hogy szeletekre vágva
Másra lett használva!

Lőrinczi Pál zongorista több milliárd értékkel küldtöldre szökött:

Volt egyszer egy zongorista, sápadt és sovány,
Kávéházban játszott egy „fekete“ zongorán
És így dalolt: „A kosztpénzét
Elhelyezem — bízza rám!“
Szépen játszott, egymásután mindenki bedűlt
S amikor a milliárdos érték összegyűlt
Még este zongorához ült azért...
És másnap reggel szépen „Elfújta a szél!“

A 7 legszomorúbb vicce

— Az élelmiszerjegyekre úgyszólván semmit nem lehet kapni.

— Ez az élelmiszerjegyhivatalok baja lesz.

— Miért?

— Mert hallom, hogy a szanálás során megszüntetik a fölösleges hivatalokat.

Hát érdemes jónak lenni?

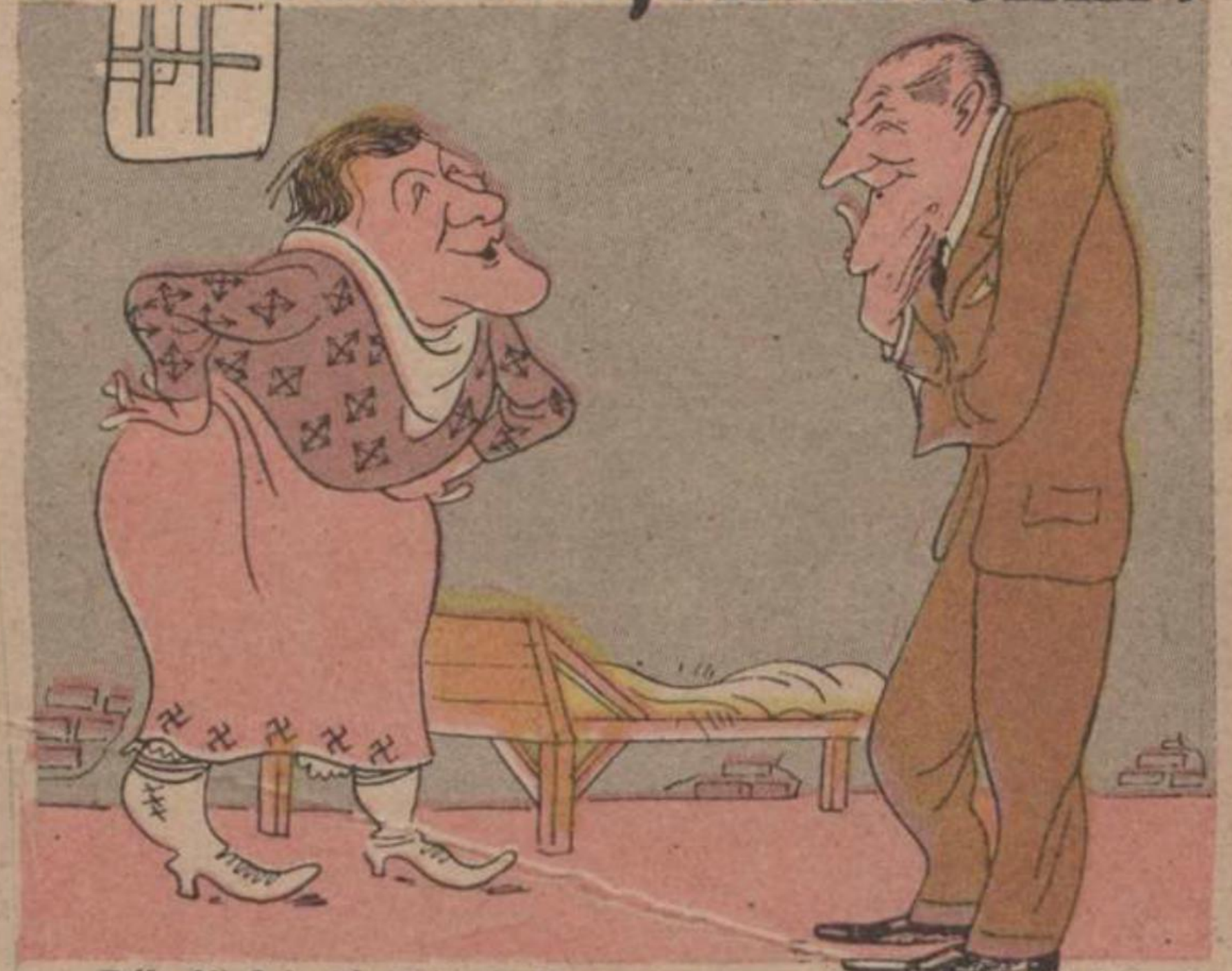

Békeffi László: Látod, Zsazsa, engem tizenkét évre ítéltek el, te csak kettőt kaptál.

Fedák Sári: Te hálátlan, te! Köszönd meg, hogy fel nem akasztattalak!

Hóman teljesíteni akarja

Ribbentrop utolsó kívánságát

Hóman Bálint, a műpártoló tengely-diplomaták melegszívű mecenása, mint ismeretes, annakidején Ribbentrop náci külügyminiszternek pesti látogatása alkalmával

szó nélkül leakasztotta a Szépművészeti Múzeum faláról a neki megtetsző képeket

és odaadta ajándékba.

A gavallér természetű Hóman a napokban kérést juttatott el a fogházból védője útján a kultuszminisztériumhoz, amelyben előadta, hogy Ribbentrop utolsó kívánsága hozzá legutolsó pesti látogatása alkalmával az volt, hogy

még egy kisebb festményt, a Feszty-körképet is szeretné magával vinni

tőlünk emlékül. Akkor hirtelenében nem lehetett leakasztani a képet a falról, arra kéri tehát most a kultuszminisztériumot, hogy Ribbentropnak ezt az utolsó kívánságát most utólag teljesítsék, nehogy rossz véleménnyel legyen rólunk és

küldjék el neki Nürnbergbe, perének tárgyalási szüneteiben bizonyára örömmel nézegeti majd a képet.

Legszívesebben magam vinném ki neki — fejezte be kérését Hóman —, de másirányu elfoglaltságom miatt ez, sajnos, lehetetlen.

Elszámolás egy bérelszámolóról

Részvéttel írta: Bodó Béla

KEDD: Még ma hozzákezdek a fizetések kiszámításához! Ugyebár az alapbérhez hozzáadom a különórát, ehhez jön a százalék, plusz kalória, mínusz negyvenhárom deka bab a hatványon, rá a prémium, levonva a törülköző egyhatodát, bele négy gyerek után a lakásadót és egy fél nagymama tartását, ehhez jön még simán a levonás, hozzá az ebéd és hat rá, mert fasirt volt kalarábéból. Semmi az egész, csak egy kicsit számolni kell!

SZERDA: Teljesen megvan a lista, csak éppen újra kell az egészet kiszámítanom, mert hozzájött a kenőszappan és egy csomó változás. Nem tudom, hogy hozzáadjam-e a kenőszappant a fizetésekhez? Kolléganőm mellettem azt mondja, hogy a kenőszappan jó lesz a nagytakarításhoz.

CSÜTÖRTÖK: Kicsit lötyög a fejem. Csak az a tudat vigasztal, milyen pontosan kiszámítottam: ha levonok négy deka lisztet, akkor a maradékot szorozni kell az öt év előtti adópengő negyedével és az egészet a Dunába dobni.

PÉNTEK: A nyakamon fáj a fejem. Az orvos azt mondta: használjak logarlécet, ma megkóstoltam. Kicsit kemény.

SZOMBAT: Hazavittem és leszámoltam a béremet a feleségemnek. Azt mondja: „Te egész héten olyan vagy, mint az őrült, folyton számolsz, miért kell ezresekre meg százasokra pontosan kiszámítani a béreket? Elég lenne milliókra kiírni az összegeket. Hiszen ezresekért, pláne százasokért nem kapni semmit...“

Egy világ omlott össze bennem: szegény azt gondolja, hogy ezért csinálom?

Hiszen a milliókért sem kapni semmit.

Különben is a megélhetést a rendeletek értelmében levontam belőle.

A szerencse fia

(400.000 pengő az átszállójegy)

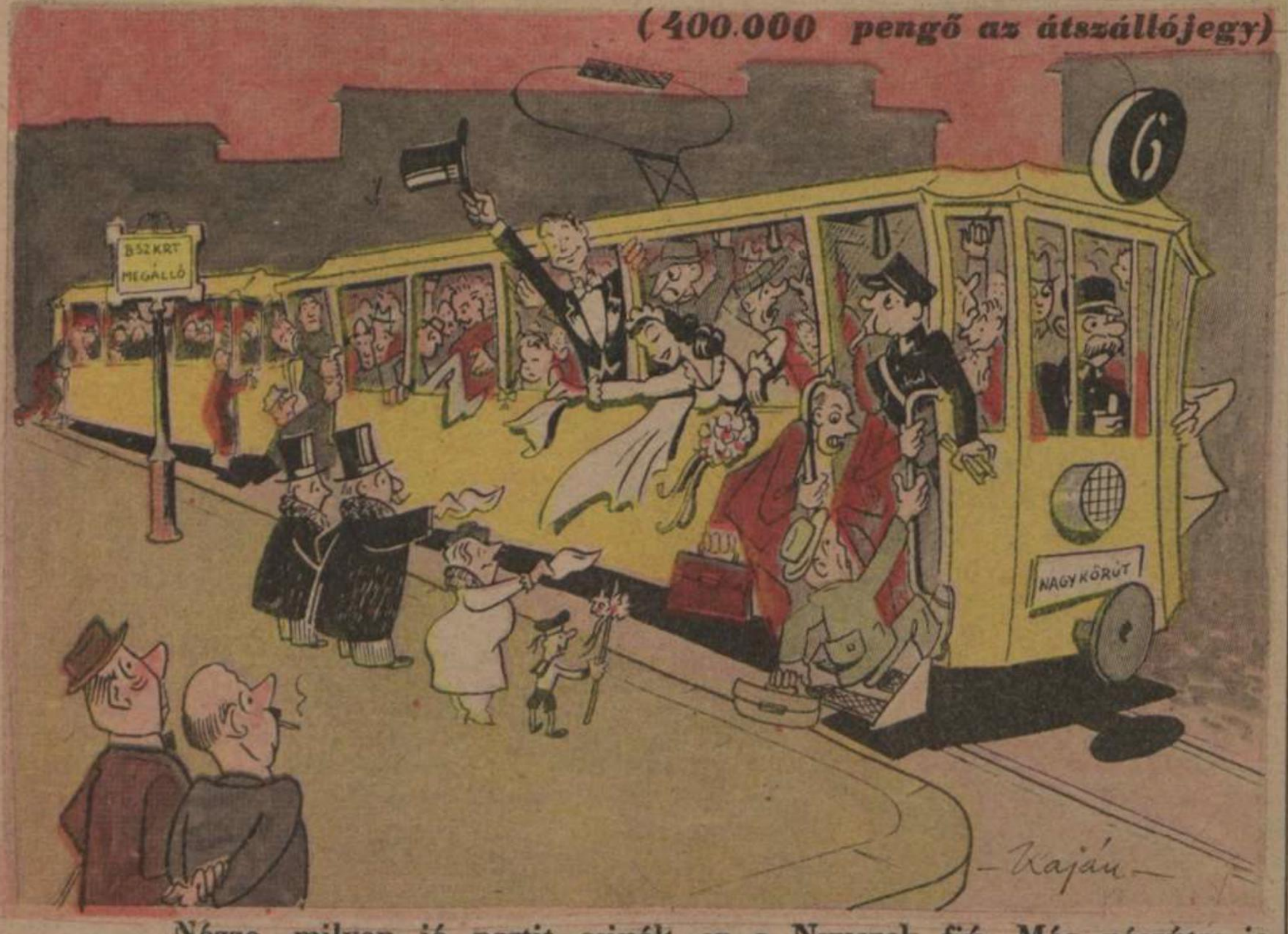

— Nézze, milyen jó partit csinált ez a Nyuszek fiú. Még nászútra is telik nekik.

Hogy mondjuk magyarul?

— Ludas Matyi nyelvleckéje —

A hercegprímás legutóbbi körlevelében „Magyarország felszabadulása“ helyett azt mondta: „a háború megszűnése“. Minthogy a hercegprímás meglehetősen gyakran nyilatkozik meg, szükségesnek látszott egy olyan kis nyelvkönyv, amely a prímási megnyilatkozások közérthetőségét elősegíti. Mi ennek a kis nyelvkönyvnek az alapjait most hézagpótló szándékkal íme lerakjuk. Tessék kivágni és eltenni. Tehát:

MAGYARUL:	*PRIMASUL:*
Magyarország felszabadulása.	*A háború megszűnése.*
Nagyobb darab kenyeret a dolgozóknak!	*Azoknak, akik csinálnak valamit, adjunk a gabonaféléből készített eledelből többet.*
Barátságban kell élnünk a Szovjetunióval.	*Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat.*
Földet kapott a magyar paraszt.	*A nagybirtokokat bizonyos számtani művelet alapján kapcsolatba hozták az egyszerűbb emberekkel.*
A föld azé legyen, aki megműveli.	*Az egyházi birtokokat hagyják meg.*
A nyilasok tönkretették az országot.	*A jobboldali kormányzat jószándékú tévedése folytán előnytelen helyzetbe kerültünk.*
A háborús bűnösöket meg kell büntetni.	*Mérlegelni kell, ki miben vétkes, mert az irgalom a legnemesebb erény.*
Államosítani kell a bányákat.	*A szénlelő-helyekre legyen gondja az államhatalomnak.*
A grófok és bárók uralma lejárt.	*A nemesi családok ivadékainak uralma szünetel.*
A nép vegye a kezébe a maga sorsát.	*Kiki a maga szerencséjének kovácsa.*
A proletárnak fel kell emelkednie.	*A szerényebb anyagi körülmények közt élő állampolgároknak mozgást kell végezniök függőleges irányban.*
Fajra, vallásra, származásra való tekintet nélkül mindenki egyenlő.	*Na, a zsidó is ember!*

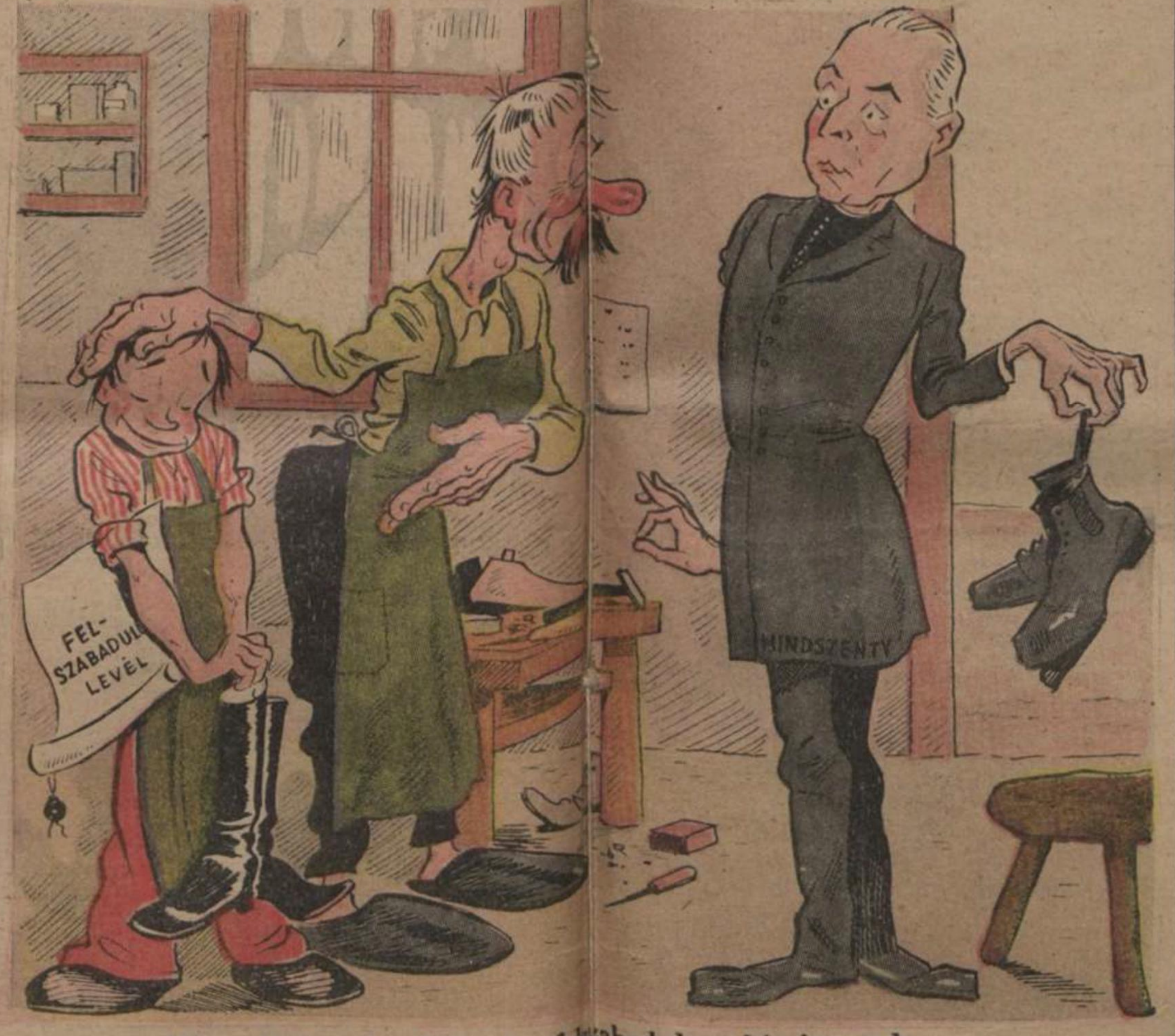

— Mit szól hozzá prímás úr, felszabadult a kis inasunk.
— Mi az hogy felszabadult? Az nálam nem létezik, mondja úgy, hogy megszűnt a háború.

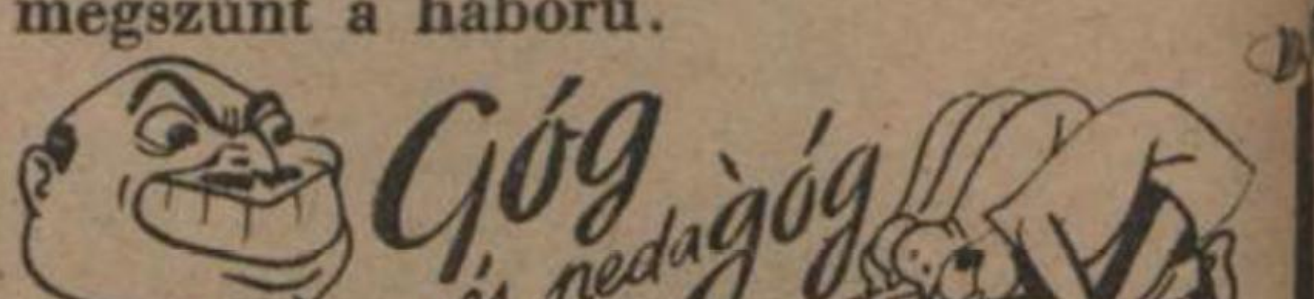

Góg s Pedagóg fia vagyok én
S harsányan döngettek kaput, falat
Majd megmutatom én, demokraták,
Hogy az iskola maradi marad.

Hómannak híres útján jöttem én
Fülemben még a Horst Wessel rivall,
Szabad-e Dévénynél betörnöm
A fasisztáknak tantárgyaival?

Fülembe új tant ne is öntsetek,
Leszek az új, a fasiszta Vazul,
De Hómannal és cinkosaival
A kapcsolatom cseppet se lazul.

S míg élvezem a Kultusz kegyeit
Szüm szimpatizál Nyilas Pufival,
Ha elitéli százszor is a NOT...
Én vígan élek, mint vízben a hal.

Drágább lett a cigaretta,

de azért nem kell elcsüggedni

A dohánytalan dohányosok körében kínos feltűnést keltett az újabb trafikáremelés. Az indokolatlan elkeseredésnek elejét veendő, a következő

hivatalos nyilatkozatot

tették közzé:

— A közönség magasnak találja a cigarettaárakat. Ez kizárólag a közönség hibája, miután

az új cigarettaárakat a legutóbbi cigarettaárakhoz

viszonyítja. Tessék

a legközelebbi cigarettaárakhoz

viszonyítva a mai árakat és rá méltóztatnak jönni, milyen olcsó most a cigaretta!

Ki maradt az üzletben?

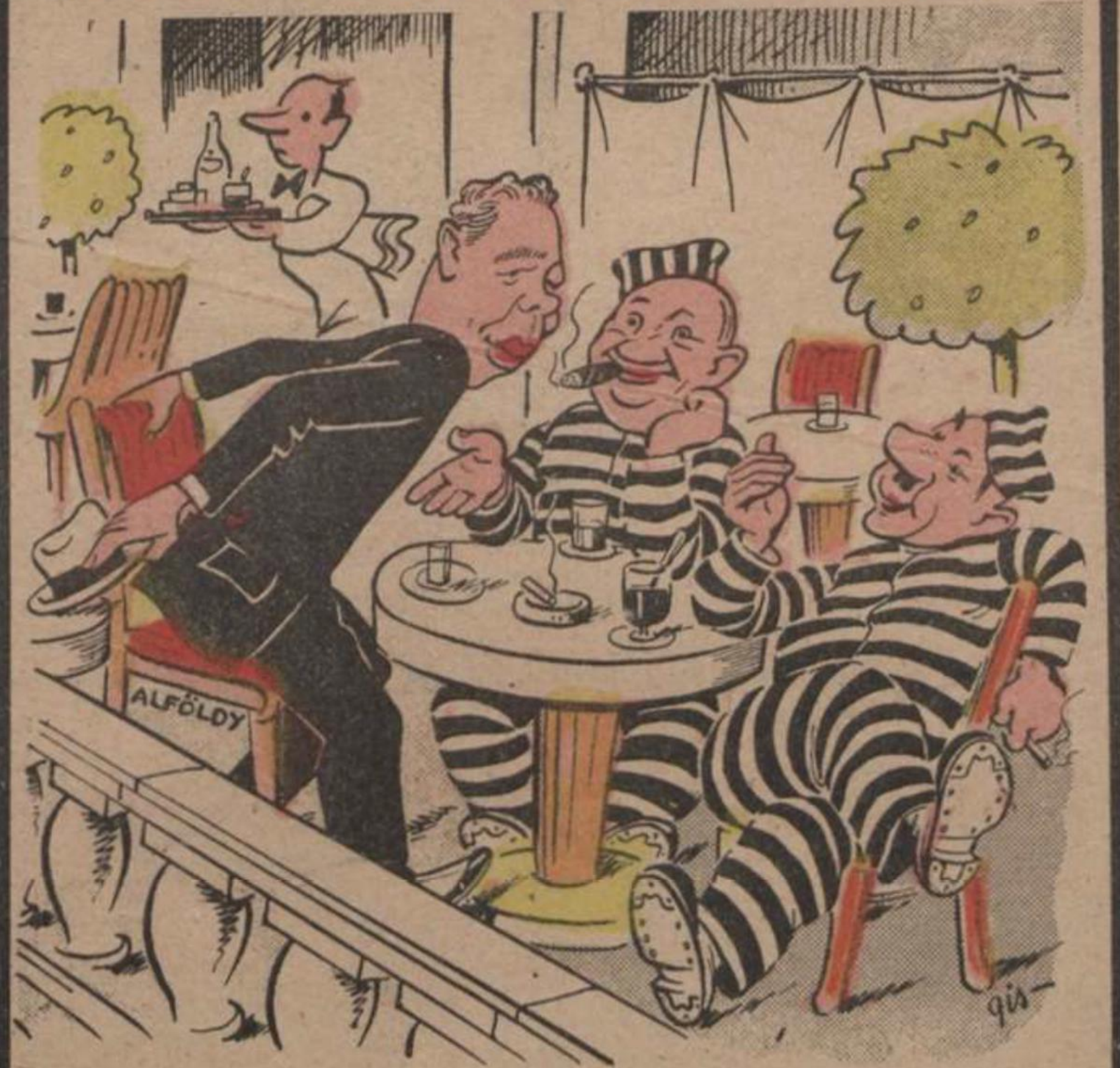

Alföldy fogházigazgató: Na szervusztok, gyerekek, nekem be kell mennem a fogházba.

Kevés a feketéző!

Mi tartja vissza az embereket?

Köztudomású tény, hogy napjainkban csak a feketézők élnek jól. Ugyancsak köztudomású, hogy az emberek általában nagyon nehezen élnek. Kézenfekvő tehát, hogy kevés a feketéző. Ha a lakosság túlnyomó többsége feketézne, a lakosság túlnyomó többsége jól élne. Mi lehet az oka annak, hogy a nagy tömeg mégis húzódozik a feketézéstől? Miféle gátlások tartják vissza az embereket?

Hogy erre a kérdésre feleletet nyerjünk, először is felkerestük magát a legilletékesebbet,

Nagy Ferenc miniszterelnököt

— Őszintén szólva — felelte — már én is tűnődtem ezen. Futólag arra gondoltam, hogy talán azok a drákói rendszabályok riasztják vissza a szélesebb rétegeket, amelyeket a kormányzat időről-időre bejelent. Ez azonban nem valószínű, mert a lakosság intelligenciája sokkal fejlettebb, semhogy a bubustól féljen. E pillanatban tehát nem tudok érdemleges választ adni, de gondolkozni fogok rajta. Mert valóban különös.

Ezekután felkerestük

a Gazdasági Rendőrség vezetőjét

— Tény az — kaptuk a feleletet — hogy a nagyközönség egy része nem szívesen adja fejét a feketézésre, de tárgyilagosan meg kell állapítanom, hogy razziáink nem maradtak eredménytelenek: a feketézők az utóbbi időben erősen megszaporodtak. Ha tehát a helyzet ma még nem is mondható kielégítőnek, minden remény megvan a javulásra.

Hogy az idegorvos véleményét is meghallgassuk, elmentünk lapunk külső munkatársához,

dr. Aninger Wentalhoz

— Milyen pszihikus okai lehetnek annak, hogy nem feketézik mindenki? — tettük fel a kérdést.

— Bizonyos fóbiákra gyanakszom. Kétségtelen, hogy sokan vannak gyengeidegzetűek, akik a „halál a feketézőkre“ s egyéb ilyen szállóigék hatása alatt huzódnak a dologtól. Egyébként elmondom egy kóresetemet. B. J. harminckétéves beteg azzal a panasszal jött hozzám, hogy képtelen zsírt vidékről felhozni dollárért. Hipnózisban végzett analizis után a beteg két héttel utóbb már penicilinben spekulált, s négy héttel utóbb a gazdasági rendőrség már szabadon is eresztette.

Végül felkerestük

Balek Tihamér számvevőségi segédfogalmazót,

mint a legilletékesebbet, hogy megtudjuk: miért nem feketézik?

— Sokáig törtem a fejemet én is ezen, míg rájöttem. Az az oka, hogy tetőtől-talpig becsületes ember vagyok.

E kijelentés után zokogva borult az asztalra. Lábujjhegyen távoztunk. Éreztük, hogy tragédiáját nem tudjuk bátorító szóval enyhíteni.

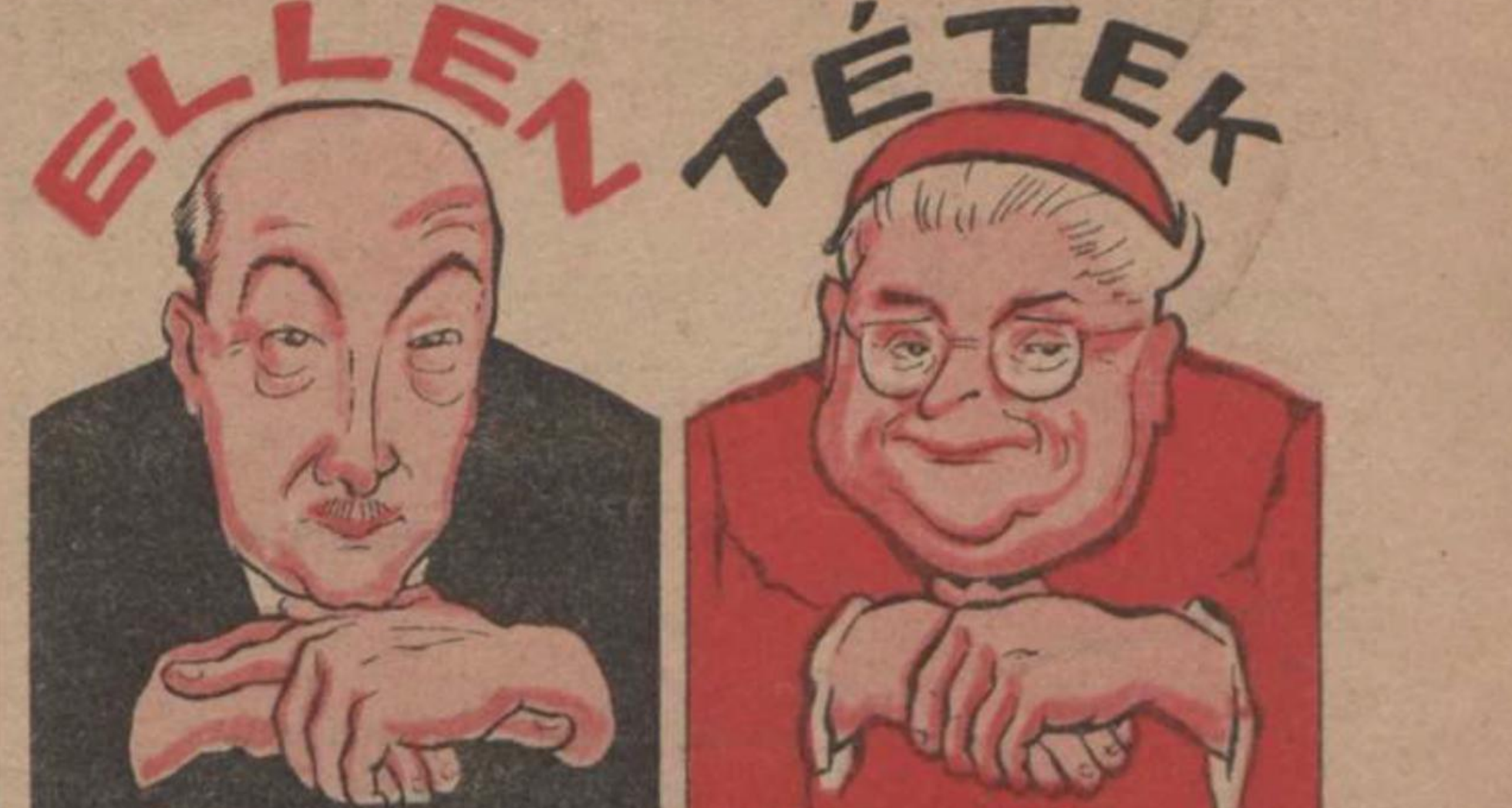

Nagy Ferencek családjában
Nem ismernek vigasságot,
Mióta az ifjabb Ferenc
Szerkeszti az Igazságot.

Ha a papa igent mond már,
Fejét fia nemre rázza,
Ha idősb Nagy optimista,
Ifjabbik Nagy megkontrázza.

Öreg Ferenc balrébb lépdel,
Ifjabb Ferenc jobbrább ballag,
Az öregnek Rákosi szép,
Az ifjabbnak ama Parrag.

Persze, így ki lehet hozni
Hetenként az Igazságot,
De nehéz így létre hozni
Szegény magyar igazságot

Mondja erre Balogh páter:
— Lám én család nélkül élek,
S hogyha muszáj: magam vagyok
Apa, fiú és szentlélek.

Földet adtam Révaival,
Visszakérem Mindszentyvel,
Benne vagyok minden rosszban,
Jóban vagyok mindenkivel.

Én vagyok a fehér angyal,
Szárnyam hossza három méter,
Nem vagyok már vörös páter,
Nem vagyok már Veres Péter.

S mert politikai becsvágy
Zabszemei egyre böknek,
Tegyetek meg minél előbb
Miniszterelnökötöknek.

Egy kis mithológia a görög választások alkalmából

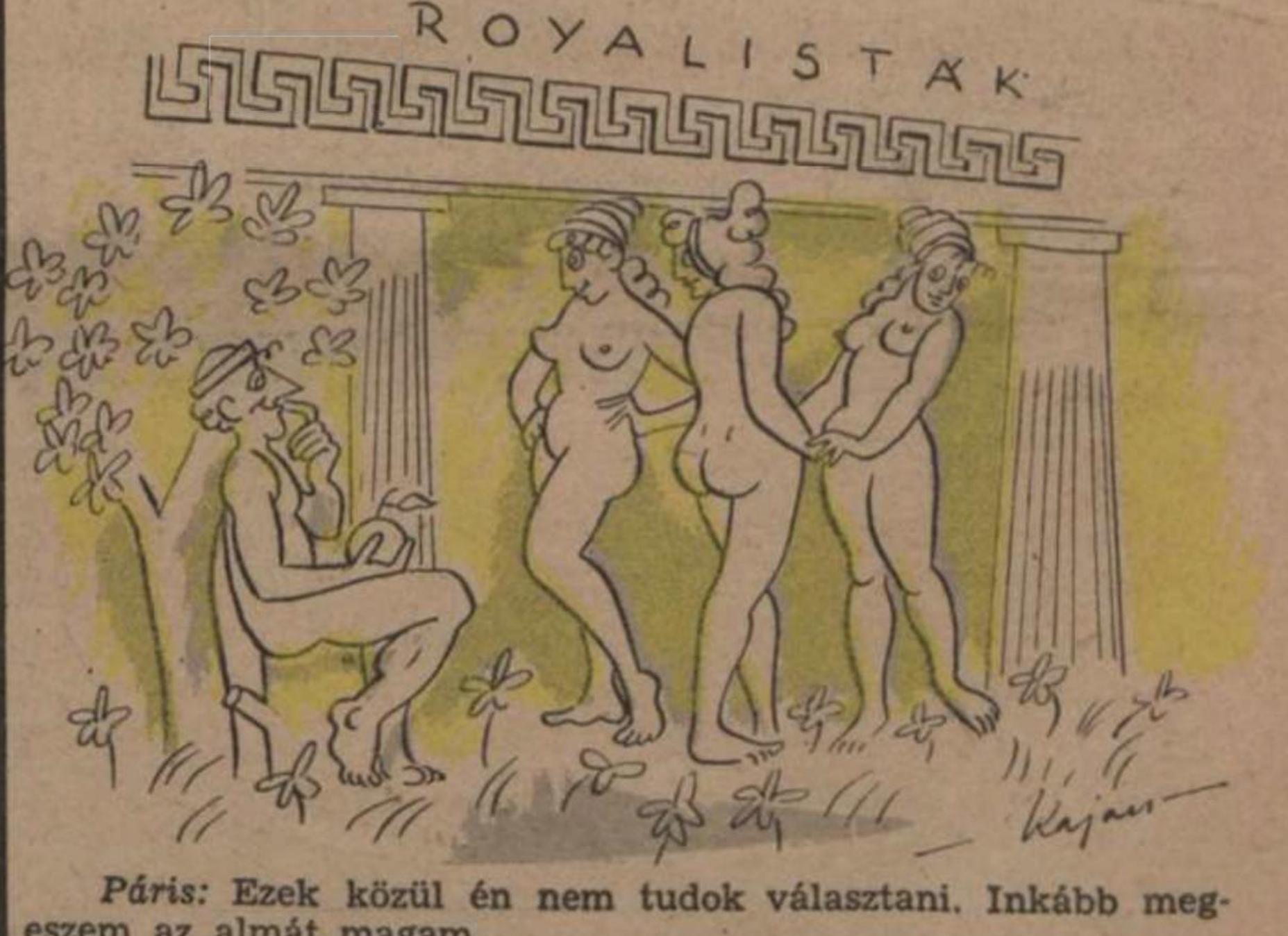

Páris: Ezek közül én nem tudok választani. Inkább megeszem az almát magam.

Magyar Gulliver

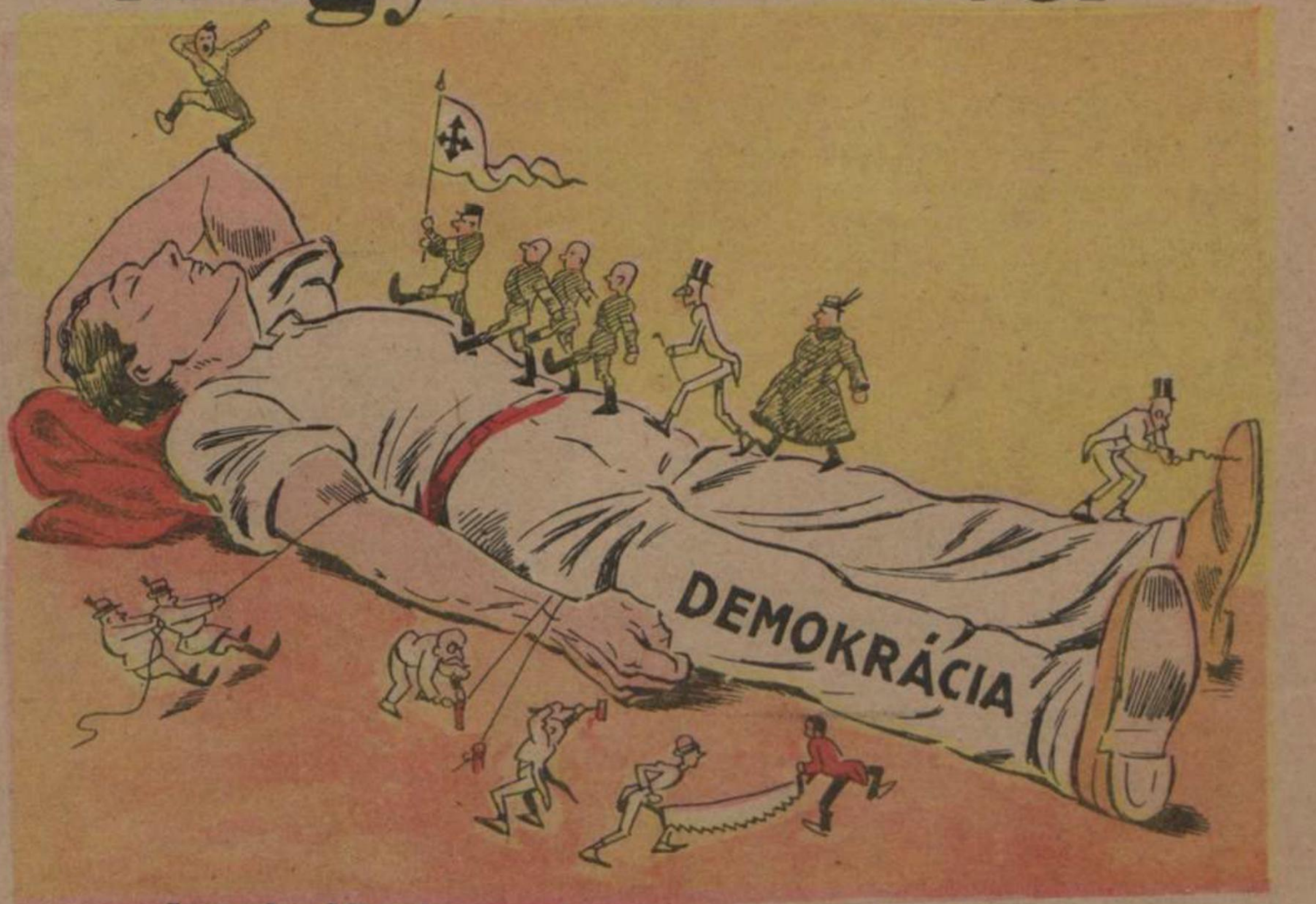

Igy volt eddig, de az új kormányprogram ébresztőt fújt.

Készülünk a béketárgyalásokra

(Románia két vagón előkészítő iratot küldött a párisi béketárgyalásokra. Ezzel szemben a mi külügyminisztériumunk eddig csak egy ötvenkétlapos füzetecskét adott ki Magyarországról, ebben is Hómant tömjénezi).

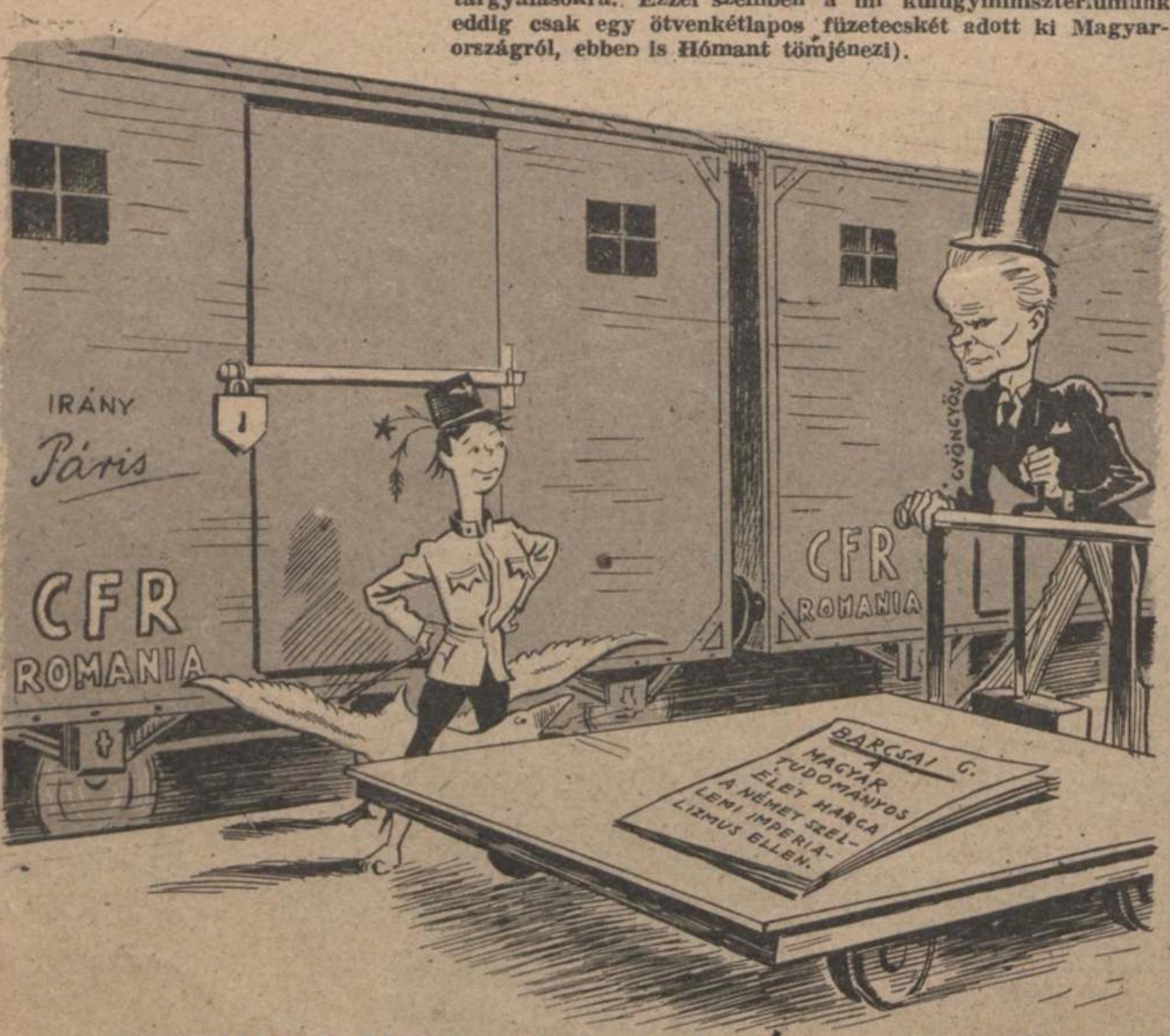
IRÁNY
Páris
CFR
ROMANIA
CFR
ROMANIA
GYÖNGYÖSI
BARCSAI G.
A MAGYAR TUDOMÁNYOS ÉLET HARCA A NÉMET SZELLEMI IMPERIALIZMUS ELLEN.

Ludas Matyi: Mondja miniszter úr, hogy-hogy csak ilyen kis füzetet visznek ki a béketárgyalásra és abban is Hómant dicsérik.

Gyöngyösi János: Várjon barátom, Imrédy méltatása sajtó alatt van, azt postán küldik utána.

Gyilkos bácsi

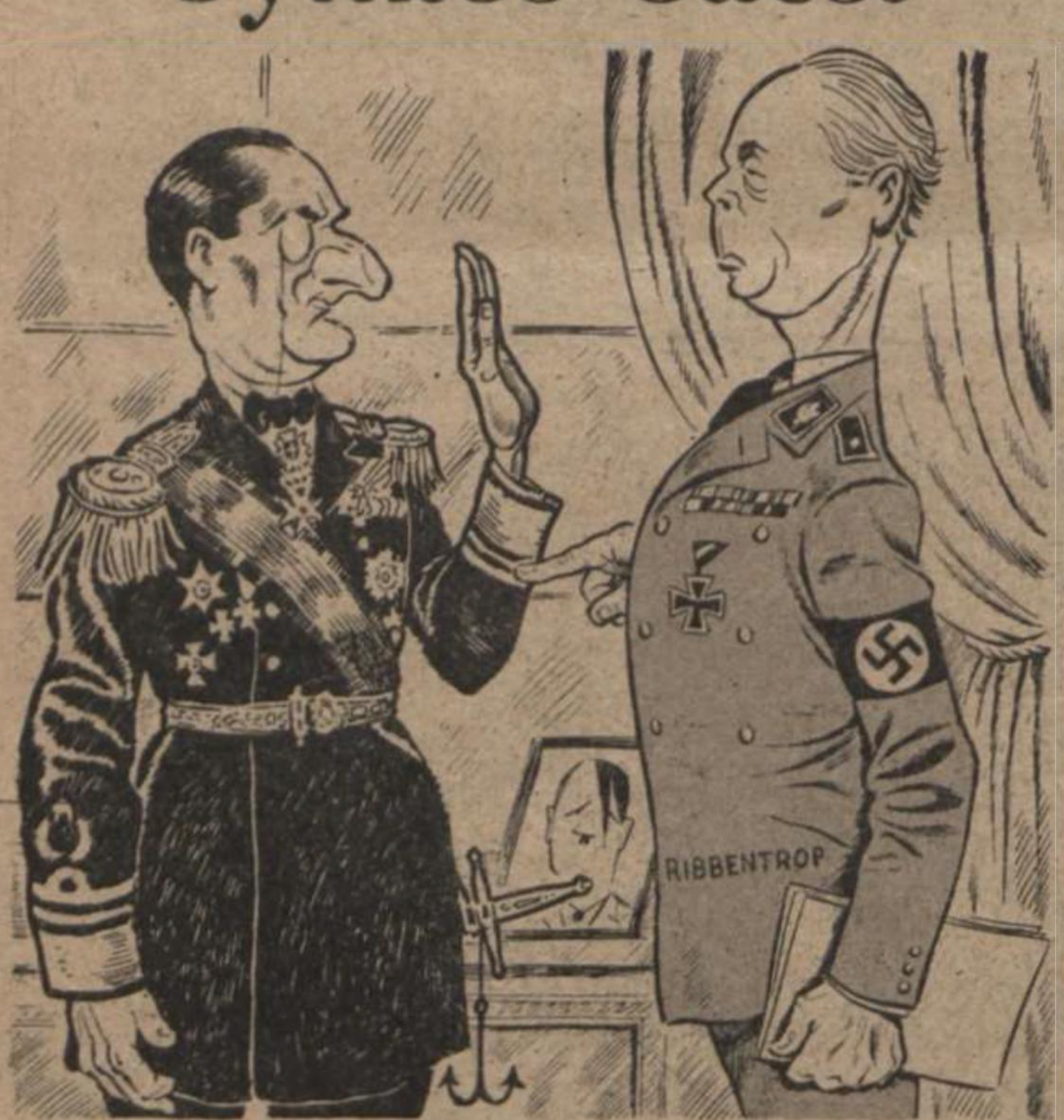

Ribbentrop: Főméltóságú uram, visszük a deportáltakat Mauthausenbe a gázkamrákba.

Horthy Miklós: Tőlem vihetik, én úgysem tudok róla.

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Bodó Béla
Byssz Róbert
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gergely Miklós
Gerő Sándor
Heves Ferenc
Hidvéghy Ferenc
ifj. Honti Ferenc
Kaján Tibor
Pályi Jenő
Pártos Jenő
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szegő Gizi
Szűr-Szabó József
Tabi László
Török János
Vasi

Egy perc tudomány

— Hallotta? öt milligramm rádium bukkant fel Budapesten!

— Az semmi! Én tegnap a Kvantáék konyhaasztalán három deka paprikásszalonnát láttam!

Ez is valami

— Uram, hetekig törtem a fejemet azon, hogyan lehetne megállítani az inflációt.

— Na és hová jutott vele?

— Szanatóriumba.

Kinevezés

— Bolgár Elek lett a külügyminiszter helyettese.

— Aha, ez egy jóvátételi akció!

— Hogy-hogy?

— Ő teszi majd jóvá, amit Gyöngyösi elrontott.

NÁSZUT

– Boldog vagy szivem?

– Nagyon boldog vagyok! Gold-böröndökkel utazunk...

GOLD LÁSZLÓ böröndház **Baross-tér 15**

Keletivel szemben — Telefon: 224—890. SAJÁT MŰHELY

Böröndök, retikülök, nagy választékban!

DARMOL

az ujjáépités szolgálatában

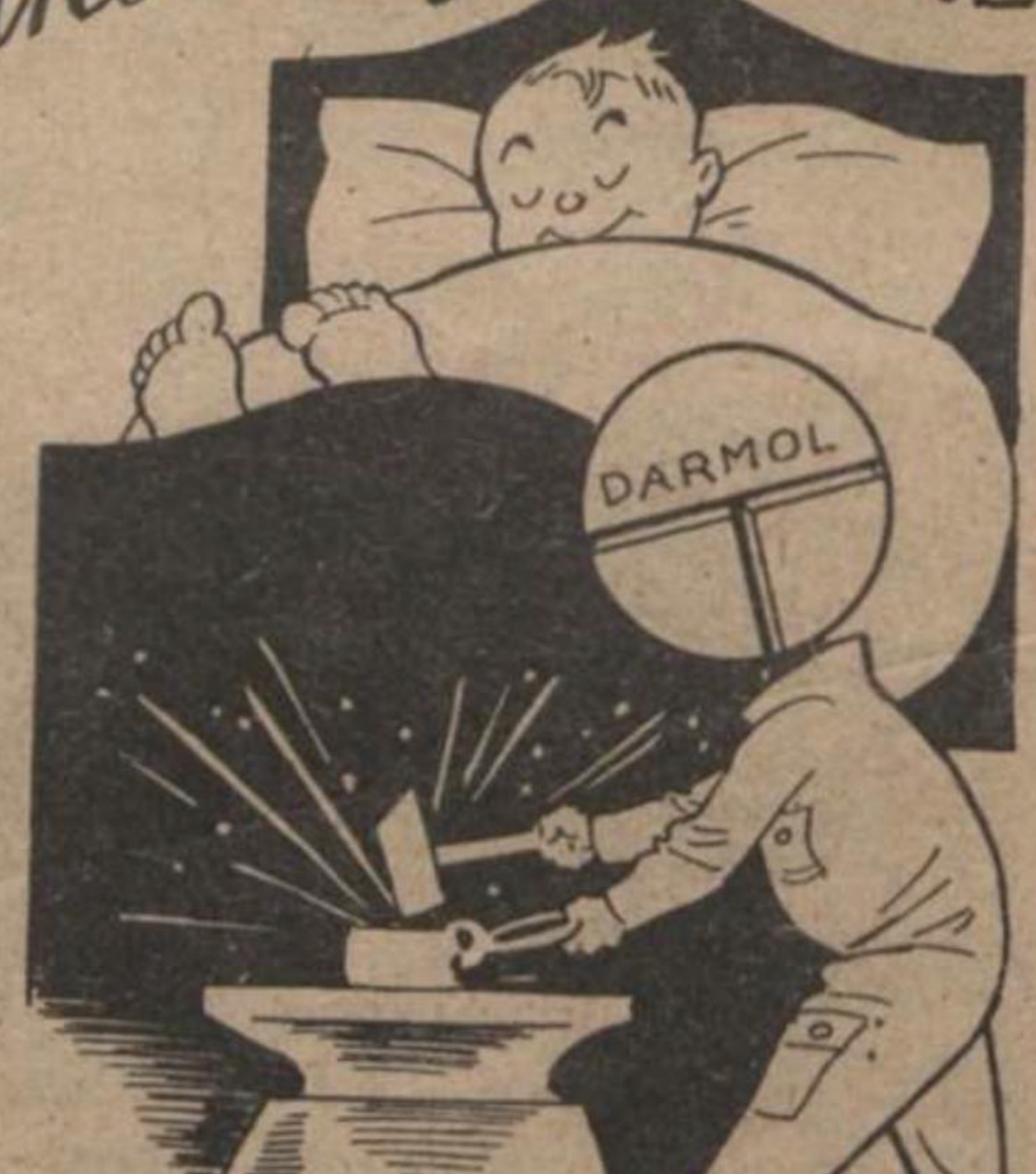

AMIG ÖN ALSZIK A **DARMOL** DOLGOZIK

SZÁSZ ÉKSZER
SOMOGYI BÉLA-UT 3A

Még nem késő!

Vegyen sorsjegyet az

Osztálysorsjátékra

Szerencsés esetben

3 milliárdot nyerhet

Sorsjegyárak: Egész: 600.000 P
Fél: 300.000 P Negyed: 150.000 P

Húzás ápr. 16, 17, 18, 24 és 26

A pénz **előre** beküldendő

Dobja ki a diványt...

sokkal szebb, jobb, kisebb helyen elfér az

„Éva-ágy"

VII., Alpár-u. 10.
Telefon: 424—532.

AKAR EGY JÓ ÓRÁT SZEREZNI MAGÁNAK?

Randevu helyett keresse fel

BENJAMIN ISTVÁNT

V., Nádor-utca 20.

Arany, óra, ékszer, vétel, eladás, javítás

Piszkos dolgai vannak?

Gyönyörűen kitisztítja

Kulcsár és Huppert VI., Rózsa-u. 105.

Ezúttal komolyan

Irta: Tabi László

Nem színezem, nem cifrázom, amit mondani akarok. Ezúttal komolyan beszélek. Olyan javaslattal lépek a nyilvánosság elé, amely jelentősebb, mint az atombomba, vagy a holdrakéta. Aki olvassa, adja tovább.

A megélhetésről, a boldogságról van szó. Nem a szabadpályán működők megélhetéséről, mert azok úgy-ahogy könnyebben boldogulnak. Hanem a tisztviselők, a magántisztviselők, állami tisztviselők s egyéb fixfizetésűek boldogságáról. Hatalmas tömeg ez, érdemes foglalkozni vele

Nos, ahogyan eddig volt, rosszul volt. Ha valaki 18 éves korában, mint gyakornok (díjnok, segédfogalmazó, stb.) állásba került, szerény kezdőfizetést kapott. Ha megbecsülte magát, az évek folyamán szép lassan mászott előre a rang- és fizetéslétrán. Félévenkint emelést kapott. Tíz év után már el tudta tartani önmagát. Húsz év után már ruhákat is csináltathatott magának s évenkint két hétre nyaralni is mehetett. Harminc év után már annyi fizetése volt, hogy megnősülhetett. Negyven év után már gyereke is lehetett. Vagyis 58 esztendős korában eljutott a családi élet boldogító melegéhez. Ahova nemzetgazdasági, erkölcsi és minden más szempontból már húszéves korában kellett volna eljutnia. Jól van ez így? Nincs jól ez így. Lehet ezen segíteni? Lehet ezen segíteni!

Fordítva kell csinálni. Kapjon az a tisztviselő 18 esztendős korában annyit, mint amennyit eddig 58 éves korában kapott. És redukálják a fizetését félévenkint. Miért logikus ez?

1. A pénz ad módot az élet örömeihez. Az élet örömeit viszont igazán csak fiatal korában élvezheti az ember. Nevetséges állapot, hogy a húszéves férfi bájos szerelmével legfeljebb a Városliget egyik padjára sétálhat ki, de 58 éves korában öreg hitvesét elviheti Lillafüredre.

2. A fiatalember sokkal munkabíróbb, sokkal többet tud dolgozni, sokkal lelkesebb és hasznosabb munkaerő, mint az öreg.

3. Megszűnik az a helytelen állapot, hogy a fizetés nagysága tekintélyt és megbecsülést biztosít. Csökkenni fog a pénz varázsa. A nagyfizetésű gyakornok tisztelettel fog felnézni igazgatójára, akinek Isten úgy levitte a dolgát, hogy már csak egészen szerény fizetése van.

4. A cégnek (államnak, városnak stb.) teljesen mindegy. Mert végeredményben ugyanannyit fizet ki 40 év alatt, mint eddig, csakhogy nem emelkedő, hanem csökkenő tendenciával.

Fiatal szülők erős, egészséges ivadékaival fog benépesülni a társadalom. S az öregnek sem kell majd a népkonyhára járnia kicsiny fizetése miatt, mert addigra felnőnek majd gyermekei, akik kezdőfizetésükből eltarthatják szüleiket.

Fiatal emberek fognak jó és finom ruhákban feszíteni. Fiatal emberek tehetnek majd félre öregkorukra — ha akarnak — s nem az öregeknek lesz módjuk arra, hogy félretegyenek — az utódjaik számára.

Nem színeztem, nem cifráztam, amit mondani akartam: ez a boldogság titka.

Aki olvasta, adja tovább.

Interju a Gazdasági Főtanácsban

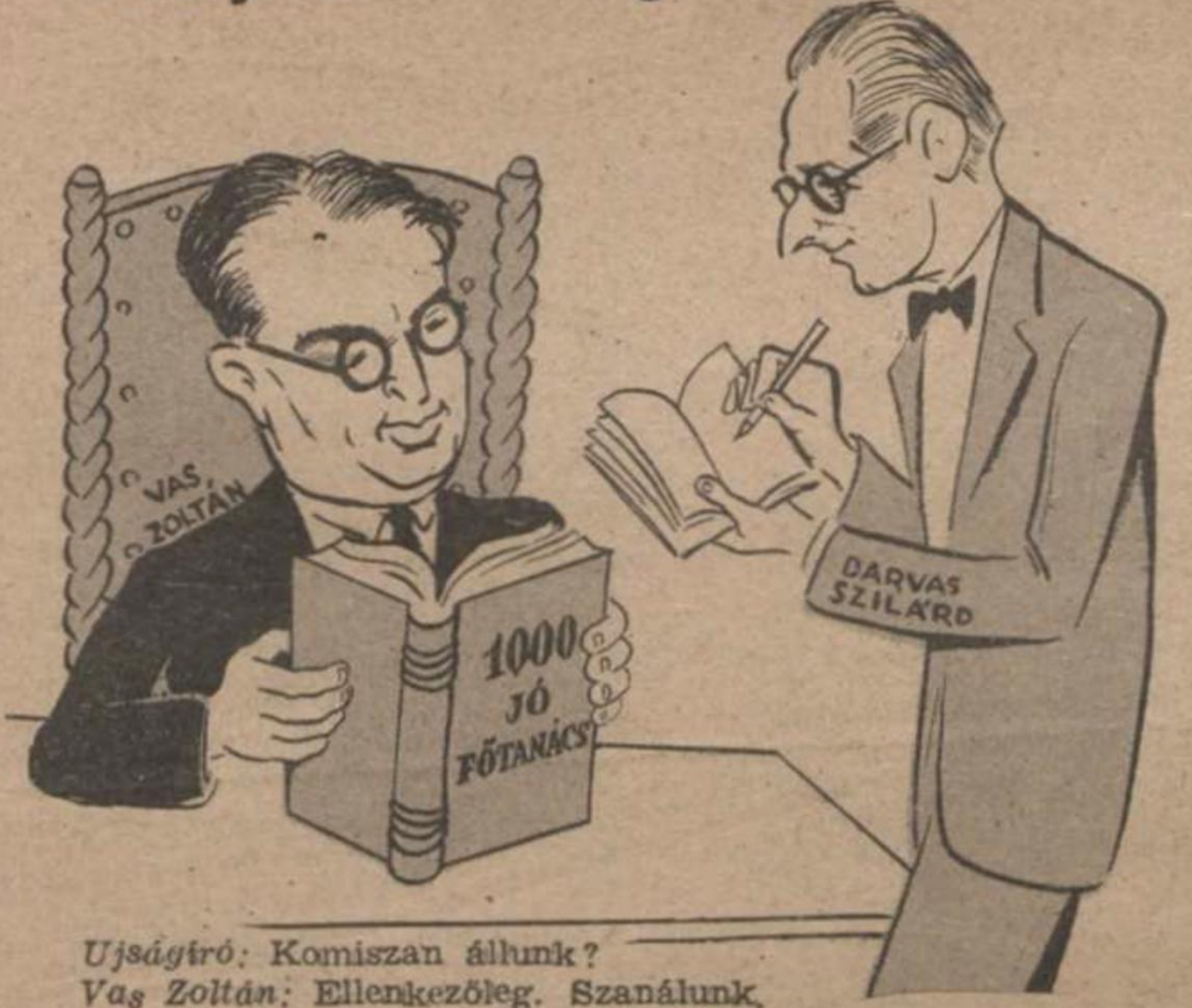

Ujságiró: Komiszan állunk?
Vas Zoltán: Ellenkezőleg. Szanálunk.

A 7 legangyalibb vicce

— Miért mártogatod a gyűrűdet a Dunába, szívem?
— Meg akarom tudni, hogy valóban aranyból van-e?
— De hiszen azt választóvízzel szokták megnézni.
— Hát éppen ez az. Ez a víz választja el Pestet Budától.

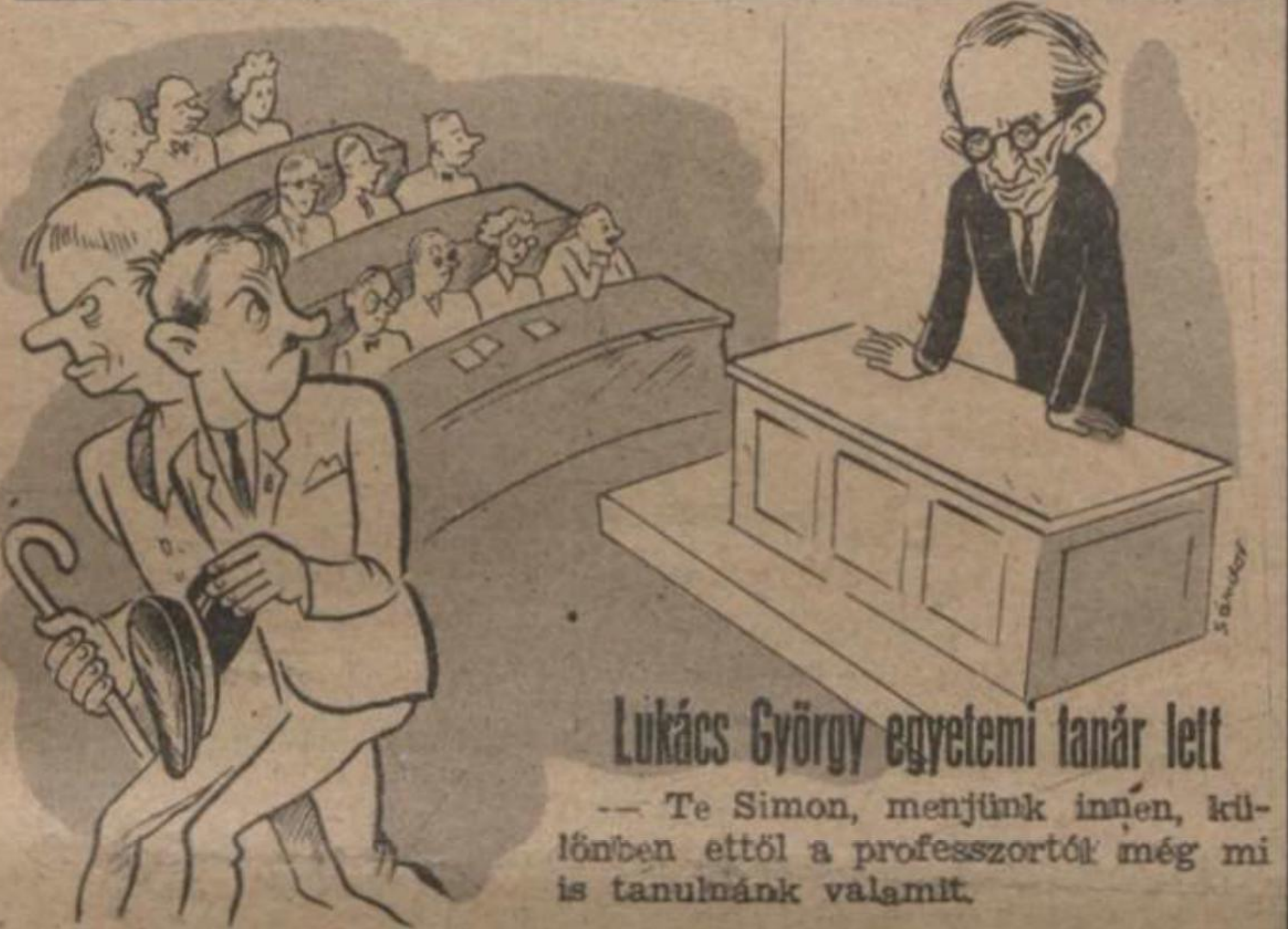

Lukács György egyetemi tanár lett

— Te Simon, menjünk innen, különben ettől a professzortól még mi is tanulnánk valamit.

Szolidaritás!

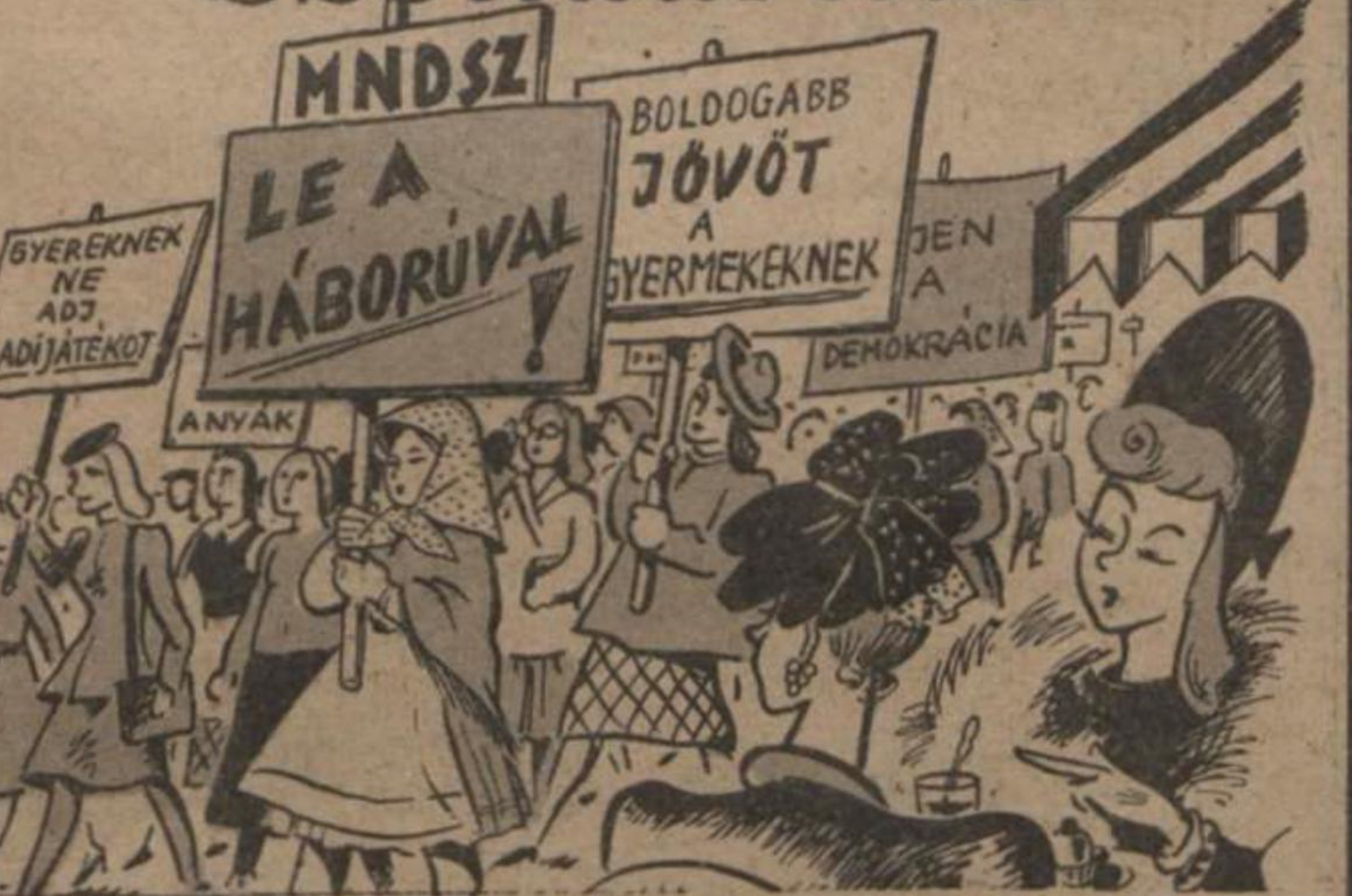

Reak Cica: Ezek a derék asszonyok, hogy strapálják magukat, én az ujjamat sem mozdítom, mégis meg vagyok elégedve...

Szinte hihetetlen

— Mit szól hozzá, Tulokné, az uram szegény befeküdt a Zsidókórházba. Operálni fogják.

— Ne mondja. Ki akar vándorolni?

— Isten ments! Vakbélgyulladása van.

Le a korrupcióval!

— *Olvasta? Japánban a képviselőválasztásokon rizsért veszik a szavazatokat!*

— *Szörnyű! De hogy lehet oda kijutni?*

Gázbon

Klofác ujságolja Havlicseknek:

— Április 15-én bevezetik a villany- és gázbont.

Havlicsek vállat von.

— Nekem már napok óta van gázbonom.

— Hogy jutott hozzá?

— Bonra kértem tízmilliót a főnökömtől, hogy kifizethessem a gázszámlámat.

A mutetom csuda klassz Kulikabátot vett Kleinberger és Haár szűcsöknél Király u. 52 második emelet 16.

Hiába menekül, hiába bujkál a bolha, a tetű, a poloska, az

ÖLTOX rovarirtó

megtalálja

Kapható minden festéküzletben

Gyártja: **Olympia Vegyiüzem**

VII., Klauzál-u. 20. T.: 423-774

A milói Vénusz levelet kapott férjétől, hogy ha nem visel „AMAZON" melltartót, a másik karját is letöri.

Divathír

— A valutázók ruháján ezután sujtás is lesz.

— Hogy-hogy?

— Hallom, drákói szigorral sujtják őket.

Ni csak! Ni csak!

Mit sütött ki régi ismerősünk-ről a Népbíróság ?

(Ferenczy csendőralezredes tárgyalásán Faraghó Gábor, a volt csendőrség volt főfelügyelője az első idézésre orvosi bizonyítványt küldött maga helyett, úgyhogy a Népbíróság kénytelen volt elővezettetni.)

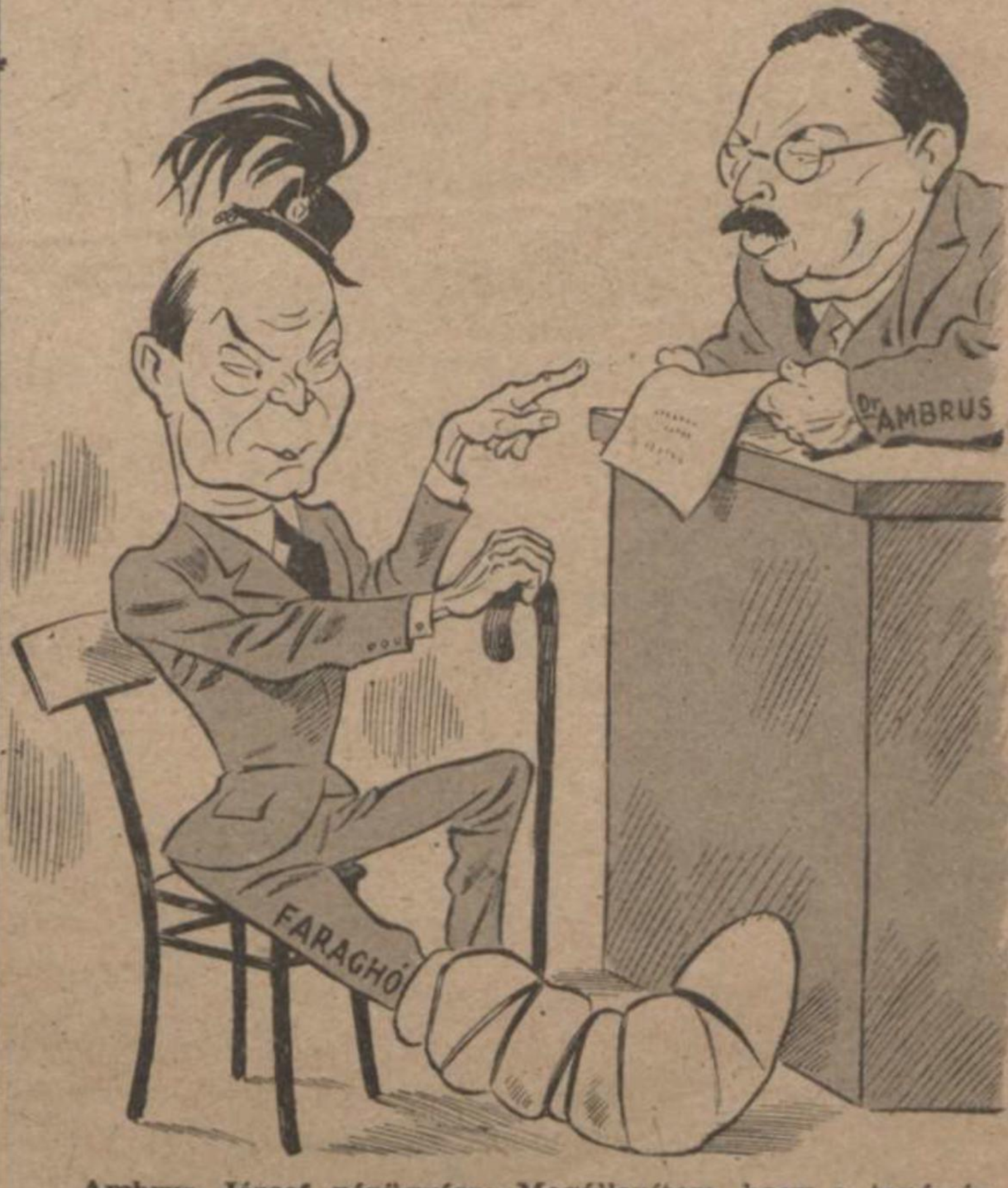

Ambrus József népügyész: Megállapítom, hogy a tanú úr volt a deportálási osztály parancsnoka és tudott arról, hogy Auschwitzban elégetik a vagónban odaérkezőket és mégsem tett semmit ennek megakadályozására. Miután ki van véve a kezemből a tanúval szembeni rendelkezési jog, kérem e tárgyalásunk jegyzőkönyvét a népügyészségnek átküldeni.

Faraghó Gábor: No látja, ügyész úr, hát ezért nem akartam én idejönni.

Ez már mégse szép!

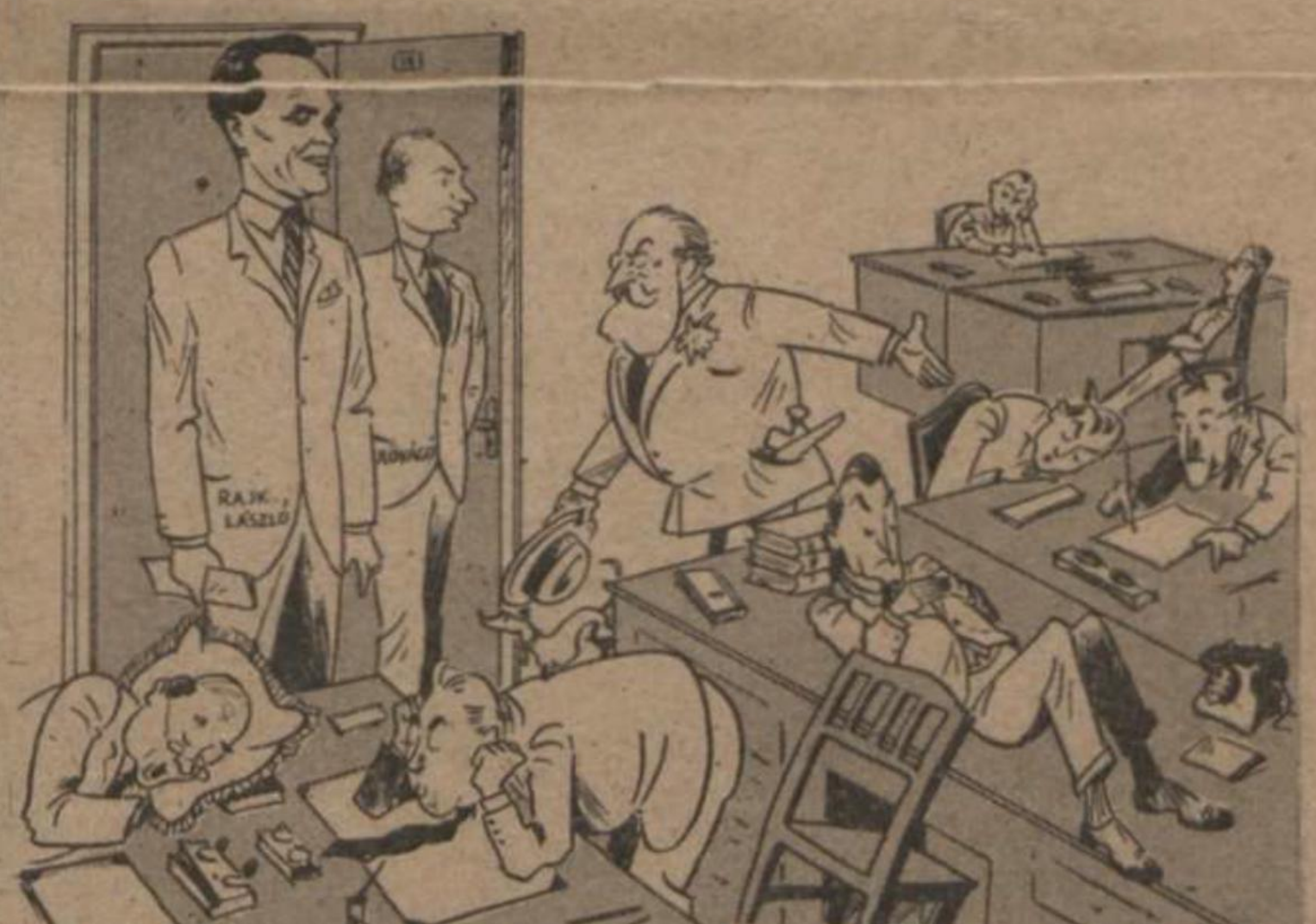

Irodafőnök: El akarnak bocsátani harminc százalékot? Volna szívük ezért felkelteni szegényeket?

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. XXXVIII.

KUKSI LÁTOGATÁSA A MARKÓBAN

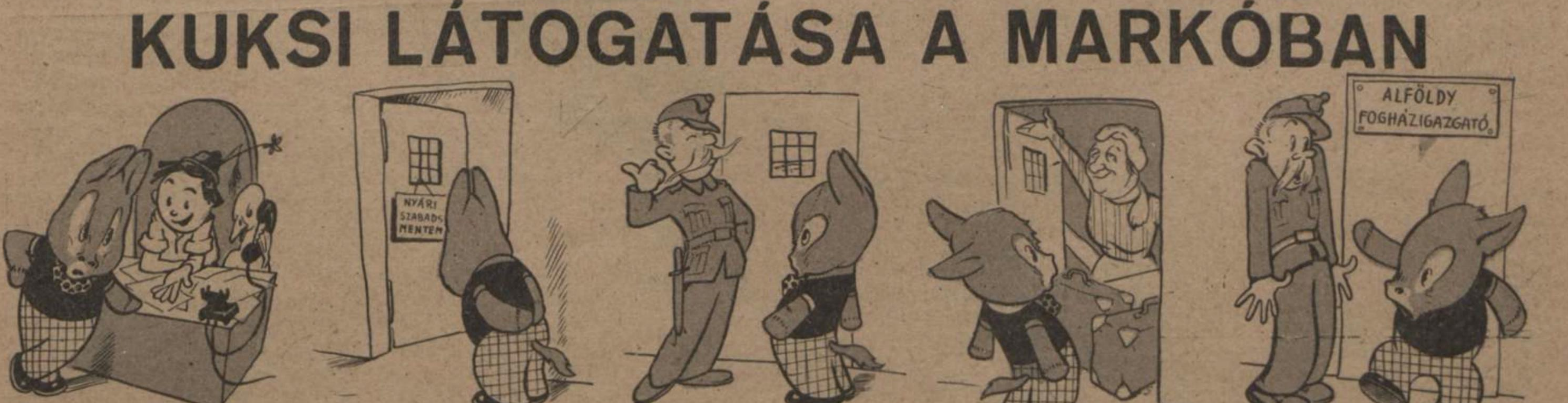

Lapzártakor így szólt Kuksi:
„Milyen kaland jöhet szóba?"
Menj vizitbe – mondta Matyi –
A foglyokhoz a Markóba.

Zadravetznek cellájánál
Sarkon fordult Kuksi menten,
Cédula volt az ajtóban:
„Nyári szabadságra mentem."

Hubaynál kopogtatott,
De megtorpant az ajtóban,
Hubay úr — szólt a fegyőr —
Lenn ül egy kis eszpresszóban.

Fedák Sári cellájában
Útját állták bőrönd-hegyek,
Ne tartsál fel – mondta Zsazsa –
Vidéki turnéra megyek.

„Hol a fogház direktora?"
Kiáltozta Kuksi ekkor,
A Gammánál – szólt egy fegyőr
Alelnök ott a direktor.

Karambol a NOT kávéházban

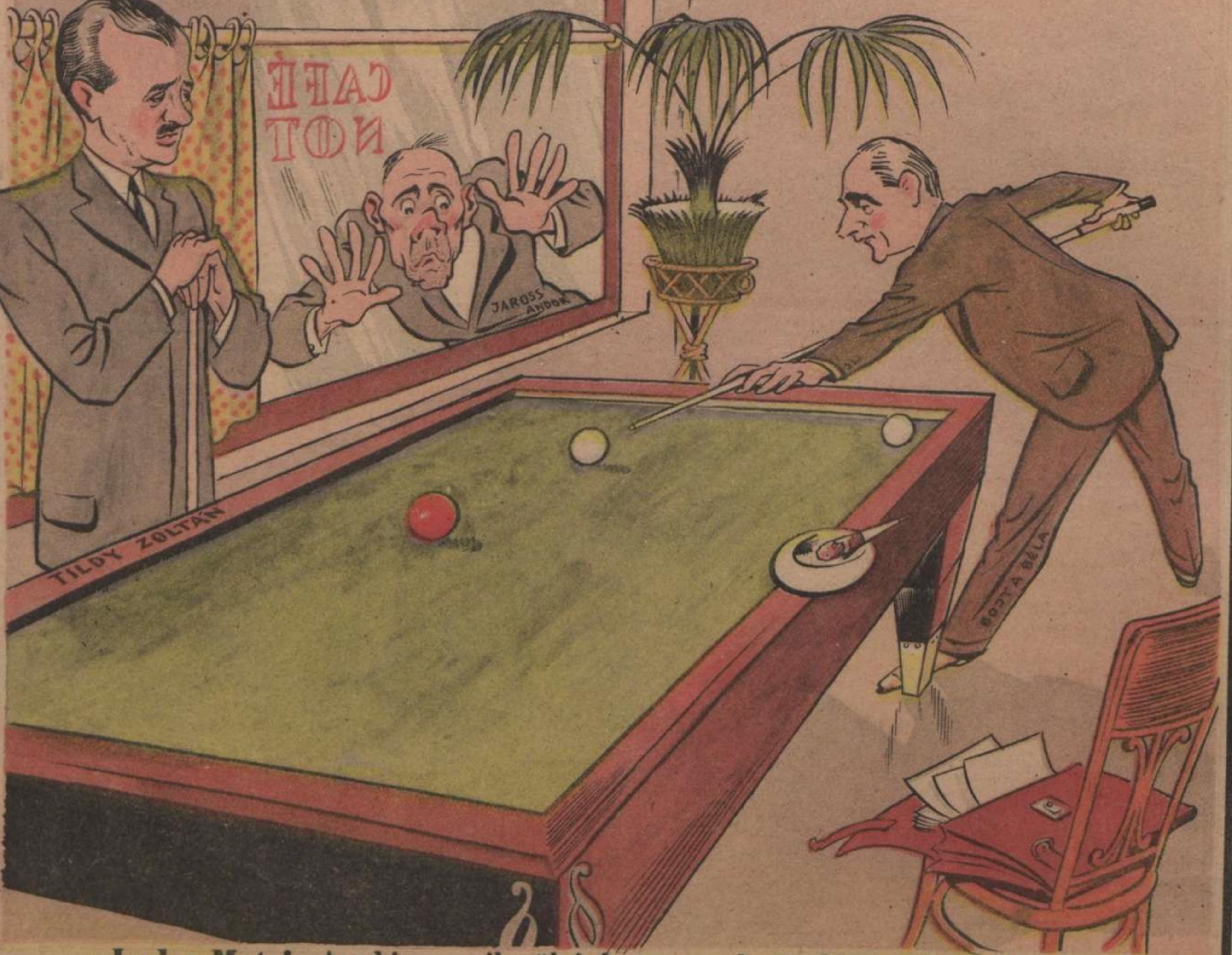

Ludas Matyi: Azt hittem, sikerülni fog ez a rekuzé. Olyan szépen húzódott, de mégsem sikerült visszahúzni a golyót!

Ingyen humor

Egy belvárosi virágüzlet kirakatában olvashatjuk a következő felírást:

„Rózsám a jégen tartom."

Vajjon olyan tüzes, vagy olyan romlandó...?!

*

A Szent János-kórház bejáratánál egy sokatmondó tábla díszeleg:

Az üzemi bizottság az elmegyógyintézetben van!

Nem lett volna jobb, ha az üzemi bizottság küldte volna a kórház igazgatóságát ugyanoda?

Egy áramnélküli sötét kávéházban

(Életfogytiglani fegyházzal sújtják a dollárrejtegetőket. A dollár eddigi Daisy, Dió, stb. elnevezései helyett most új nevet ajánlunk.)

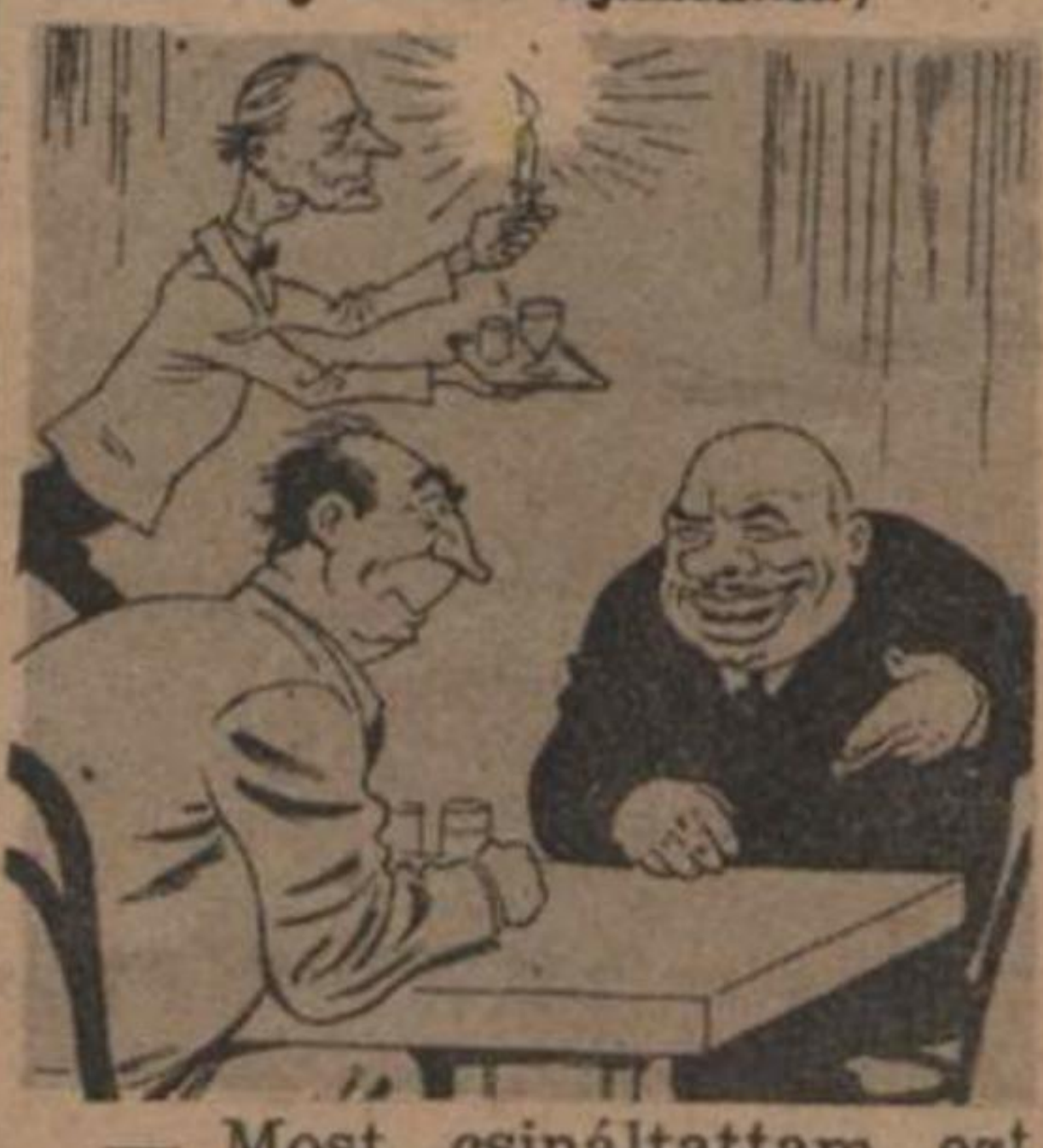

— Most csináltattam ezt a ruhát.
— Mennyibe került?
— Negyven életfogyiba.

Jó pénz a láthatáron

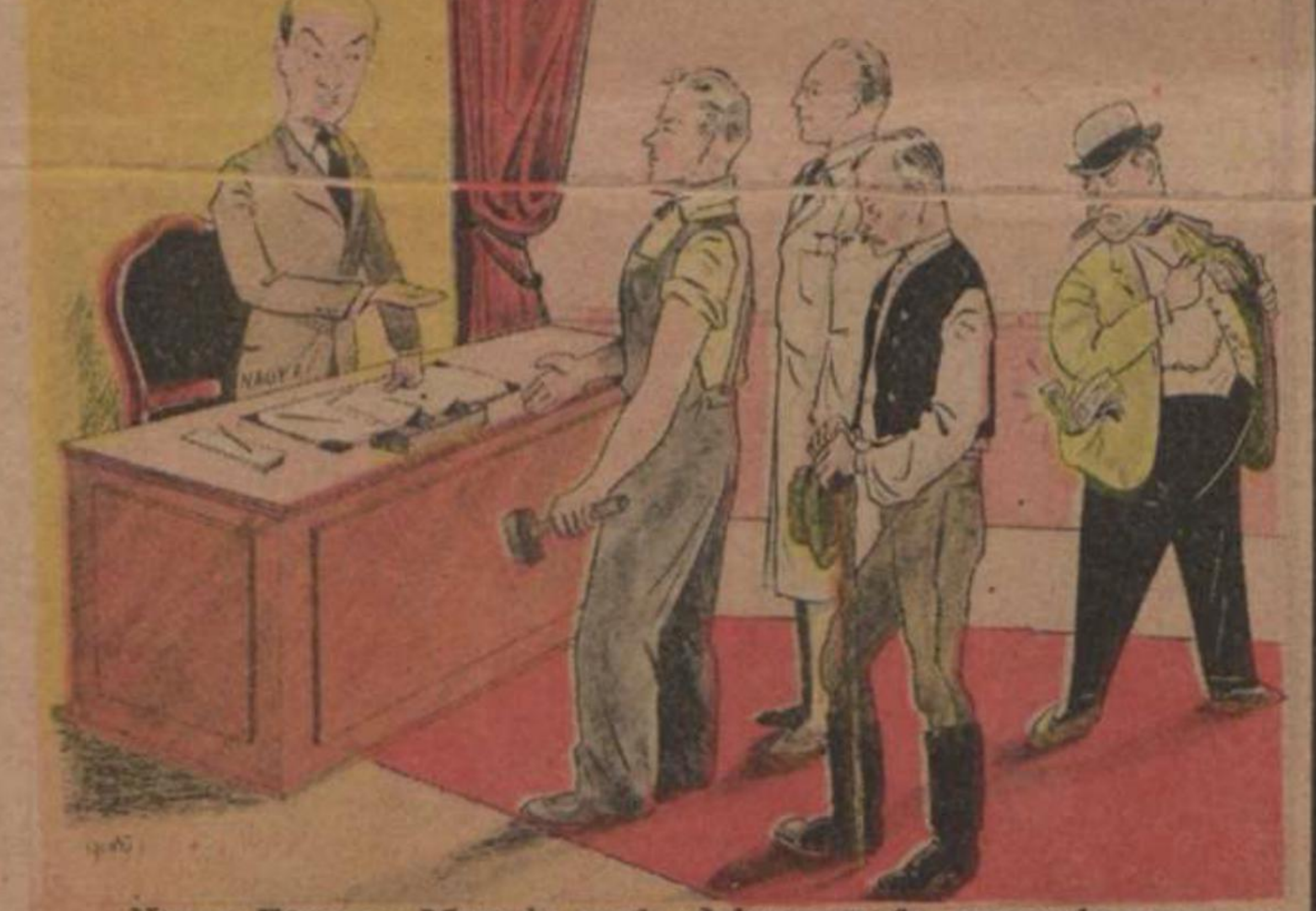

Nagy Ferenc: Maguk csak dolgozzanak szorgalmasan, az értékálló pénzt garantálom.

Sötét Ödön (a háttérből): És én akasszam fel magamat?

A küldöttség: Dehogy, tessék csak ezt is nyugodtan ránkbízni. Majd mi felakasztjuk.

Helyszíni felvétel...

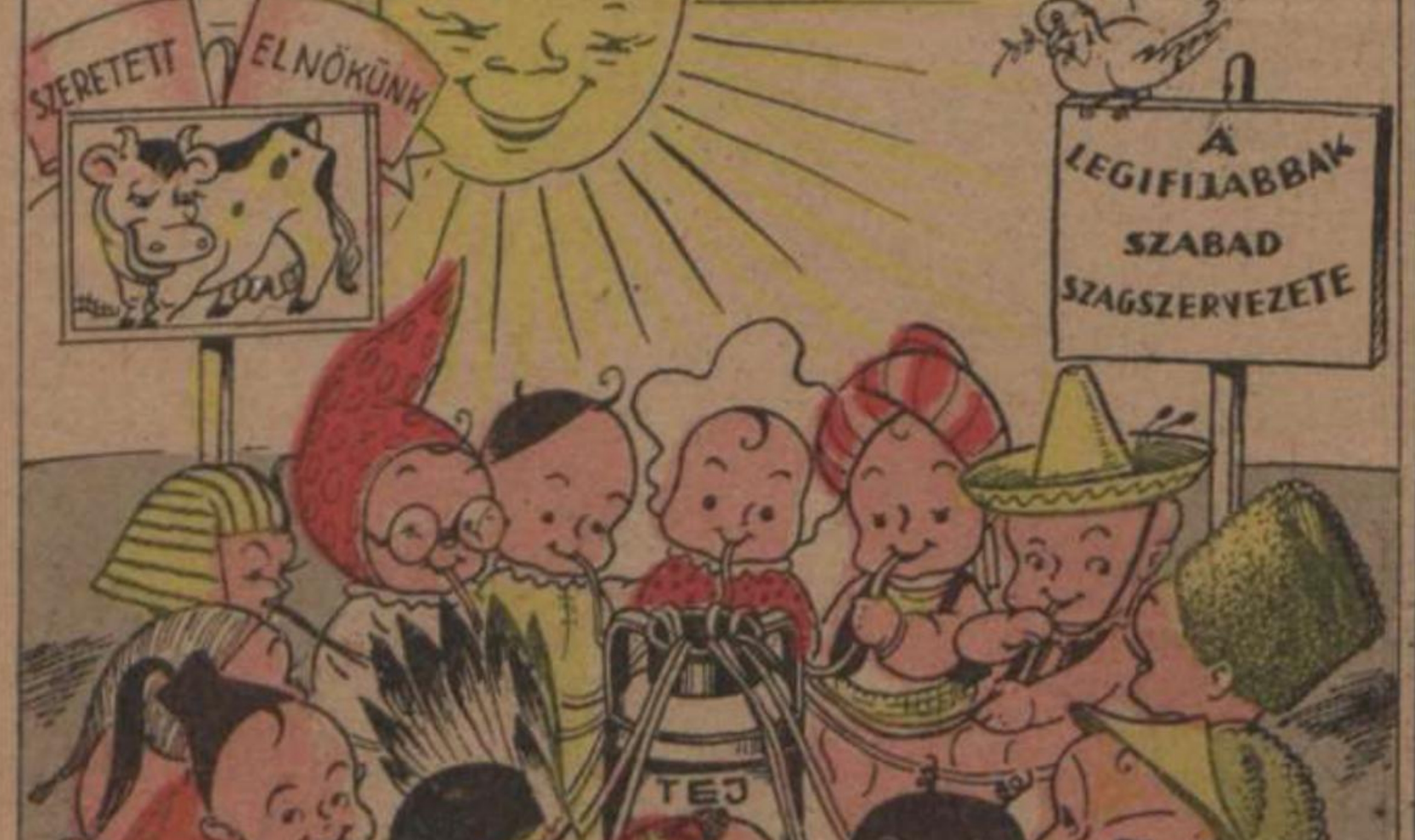

AZ EGYESÜLT NEMZEDÉKEK BÉKÉS EGYÜTTMŰKÖDÉSÉRŐL.

Ludas Matyi
Megjelenik minden vasárnap.
II. évf. 14. (46) szám.
Budapest, 1946 április 14.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—106 és 188—182
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Ludas Matyi megmagyarázza...

Azt kérdik a polgártársak: milyen alapon tartják Istennek tetsző cselekedetnek a Ranolder-nővérek, hogy amikor a nyilas rablógazdálkodás következtében százezrek éheznek, ők sonkát, babkávét és egyéb finomságokat csempésznek be a „nekik annyira kedves" Omelka „testvér"-nek, többezer ember gyilkosának cellájába.

Majd én megmagyarázom!

Egy protekciós jogász házasságjogból vizsgázik. Mivel semmit sem tud, a professzor mentőkérdést tesz fel:

— Tegyük fel, hogy eljegyezte magát s én a házasságkötés előtt elcsábítom a menyasszonyát. Házasságtörés ez?

— Igen.

— De kérem — türelmetlenkedik a professzor —, hogy lehet ez házasságtörés, hiszen akkor maga még nem nős?

— De a tanár úr igen...

A fehér ló karrierje

(Fedák Sáriról népbírósági tárgyalásán kiderült, hogy azt a kijelentést tette, ha a háborút elveszítjük, Gábor Andor fehér lovon jön vissza Magyarországra.)

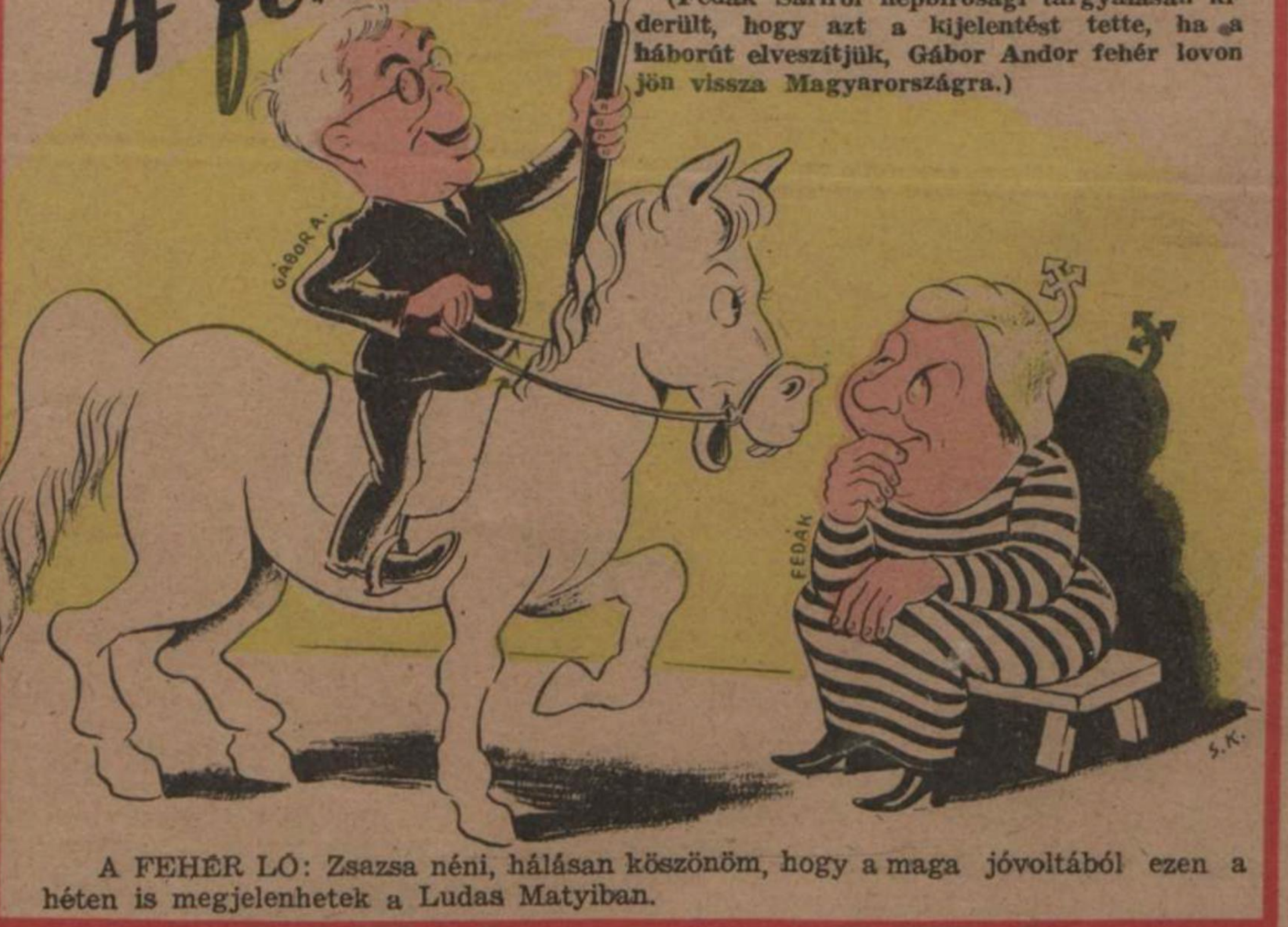

A FEHÉR LÓ: Zsazsa néni, hálásan köszönöm, hogy a maga jóvoltából ezen a héten is megjelenhetek a Ludas Matyiban.